

ይም፤ “ያላተረፍኩት፤ ለሁለቱ የሰጠሃቸውን ያህል ለእኔ አልሰጠኸኝም... እሳንሰህ ሰለጠኸኝ ነው ያላተረፍኩት” በማለት ምክንያት እላቀረበም። አም ለት የተሰጠውም ሆነ ሁለት የተሰጠው፤ ለሁለቱም የተለጣቸው መክሊት ትንሽ ነበር። ትንሽ ባይሆን ኖሮ “...በትንሽ ነገር ታማኝ ስለሆንህ፤ በብዙ ነገር እሾምሃለሁ...” ባላለም ነበር። የእግዚአብሔር መንግሥት የተደራጀው፤ በትንሹ ነገር ታማኞች የሆኑትን፤ በብዙ ነገር ላይ በመሾም ነው። በየቀኑ በታማኝነት ቃሉን ማንበብና ማጥናት፤ በጸሎት መትጋት፤ ለእግዚአብሔር ፈቃድ መታዘዝ፤ የአማኞች ሁሉ ኃላፊነት ነው። ለሁላችንም ይህን ዓይነት ትዕዛዝ ተለጥቶናል። ይህንን ኃላፊነት በታማኝነት እንፈጽማለን ወይ? እግዚአብሔር ኃላፊነት ሲሰጠን እርሱን እለመታዘዝ ወይም “እምቢ!” ማለት ታማኝ አለመሆናችን እንደሆነ ብዙዎቻችን የተረዳነው አንመስልም።

“ታማኝነት በሕይወቴ እስኪታይ ድረስ ገና ብዙ ይቀረኛል” ብለን እንል ይሆን? ለእግዚአብሔርም ሆነ ለሰው “እደርጋለሁ” ብለን የወሰንነውን፤ ተስፋ የገባነውን መፈጸም እቅቶን በራሳችን ተስፋ ቆርጠን ይሆን? አንድ ማወቅ ያለ ብን እውነት ቢኖር የክርስትና ሕይወት በሂደት እንጂ በአንድ ጊዜ ከምንፈልገው የዕድገት ደረጃ መድረስ የማንችል መሆናችንን ነው። ሰው በሥጋው ማደግ የሚያቆምበት ጊዜ አለ። መንፈሳዊ ዕድገት ግን ማብቂያ ስለሌለው፤ ሁልጊዜ የመሻሻል፤ የማደግ ዕድል እንዳለን መዘንጋት የለብንም። በሕይወታችን ክርስቶስን እየመለልን ሰንመጣ፤ ለእግዚአብሔርና ለገባነው ቃል ኪዳን ታማኞች እንሆናለን። ጳውሎስ የገላትያ አማኞችን፤ “የምወዳችሁ ልጆቼ ሆይ! ክርስቶስ በውስጣችሁ እስኪቀረጽ ድረስ ስለ እናንተ እንደ ገና ምጥ ይዞኛል” ይላቸዋል (ገላት. 4፥19)። እኛም ለጠራን ጌታ ታማኞች ሆነን፤ እስከ መጨረሻው ድረስ እሩጫችንን ርጠን በፈቱ እንድንቆም የእግዚአብሔር ፍላጎትና ምኞት እንደሆነ አንጠራጠርም።

11

ገርነት እግዚአብሔርን የመምሰል ባሕሪን ማሳየት

“የመንፈስ ፍሬ ግን ...ገርነት (የውሃት)...ነው” (ገላት. 5፥22)።

“እንግዲህ የእግዚአብሔር ምርጦችና ቅዱሳን የተወደዱትሁም እንደመሆናችሁ መጠን ርገራጌዝ ቸርነትን፤ ገርነትን፤ትዕግሥትን ልበሱ” (ቆላ. 3፥12)።

ዓለማውያን “ገርነትን” (የዋህነትን) የሚመለከቱት እንደ ደካማነት፤ ወይም እንደ “እቅመ-ቢስነት” ነው። ብዙዎች “በኑሮ ከፍተኛ ደረጃ መድረስ የሚቻለው “ኃይለኛ” በመሆን፤ ታግሎ በማሸነፍ ወይም ሌላውን ጠልፎ በመጣል

ነው። የሚል እምነት ስላቸው፤ "ገር (የዋህ) በመሆን ራሳችንን ወደ ኋላ ማስቀረት የለብንም" ይላሉ። ክርስቲያኖች ስለ ገርነት ያላቸው አመለካከት ከዓለማዊ ያለይ ይሆን? ከመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ውስጥ "ገርነት" የሚለውን ፍሬ በተለይ በአሁኑ ዘመን በህሉና ቋንቋው ልዩ ለሆነው ትውልድ በትክክል ገልጾ ማስረዳት ከባድ እንደሆነ የሥነ መለኮት ምሁራን ይናገራሉ። እግዚአብሔር ትዕግሥትንና ፍቅርን፤ ንጽህናንና እንዲሁም ራሱን መግዛትን እንዲሰጠን ብዙዎቻችን እልዩናል። የገርነትን እጋ እንዲያበዛልን ግን በንቶቻችን እልዩን ይሆን? ይሄ የገርነት ፍሬ መታየት ያለበት በታላላቅ መንፈሳዊ ለዎች ሕይወት ውስጥ ብቻ ነው ብለን እንገምት ይሆን? እግዚአብሔር ከእኛ የሚጠብቀውን ያህል ለገርነት ፍሬ ከፍተኛ ሥፍራ እንሰጠው እንጂ፤ እግዚአብሔር የገርነትን ፍሬ በክርስቲያኖች ሁሉ ሕይወት ውስጥ እንዲታይ ይፈልጋል።

አዲስ ኪዳን መጀመሪያ የተጻፈበት የግሪክ ቋንቋ "ገርነትን" "ከለዎች ጋር በሚኖረን ግንኙነት ረጋ ያለ" ወይም 'እርጋታ' ያለው ባሕሪ ማለት ማለት ነው" ይለዋል።⁴⁷ ኢየሱስ "የዋሆች ብፁዓን ናቸው፤ ምድርን ይወርሳሉና" (ማቴ. 5:5) ሲል፤ ገርነት (የዋህነት) በመንፈሳዊ ሕይወት ውስጥ ያለውን ከፍተኛ ሥፍራ ያሳዩናል። "ገርነት" በባሕሪው እንዳልተገራ ፈረሰ የነበረውን ሰው፤ ለማዳ ወይም ከቁጥጥር ውጪ እንዳይሆን የሚያደርግ የእግዚአብሔር እጋ ነው። ጴጥሮስ በመንፈስ ቅዱስ ከመገራቱ በፊት ስርአተ አልባ የሆነ ባሕሪ የነበረው፤ ችኩልና ኃይለኛ ሰው ነበር። መንፈስ ቅዱስ ሲነሳው ግን፤ የነበረውን ኃይለኛነትና ችኩልነት ሁሉ ለእግዚአብሔር ክብር አዋለው።

ገርነትን ለመለማመድ ጉልበትና ድፍረትን ይጠይቃል። የፍቅር፤ የሰላም፤ የደስታ፤ የትዕግሥት ፍሬ አስፈላጊነት ይገባናል። "የገርነት" ፍሬ ግን ጥቅሙ ምንድነው? በሕይወታችን እንዲታይ ለምን እንፈልጋለን? ብለን መጠየቃችን አይቀርም። ክርስቲያኖች ዋና ዓላማቸው፤ በሚኖሩት ኑሮ ክርስቶስን በመምስል፤ ጌታቸውን ከዓለም ጋር ለማስተዋወቅ ነው። ጳውሎስ የቆሮንቶስ አማኞችን፤ "...በክርስቶስ የዋህነትና ገርነት እለምናችኋለሁ" (2 ቆሮ. 10:1) ሲላቸው፤ በየዋህነቱ የተረጋገጠለትን ክርስቶስን ምስሉ ማለቱ ነበር።

ገርነት ሌላውን ለመርዳት በትህትና ጎንዘብ ማለት ይጠይቃል። እግዚአብሔር እኛን ዝቅ ብሎ ሁልጊዜ እንደሚረዳን፤ እኛም ሌሎችን ለመርዳት ራሳችንን ዝቅ እንድናደርግ ይፈልጋል። ኢየሱስ ሰዎችን ወደ ራሱ ለመጥ

ራት ማንነቱን (ባሕሪውን) ሲገልጽ፤ "...እኔ በልቤ የዋህና ትሐት ነኝና፤ ለነፍሳችሁም ዕረፍት ታገኛላችሁ" አለ (ማቴ. 11:29)።

አሜሪካ ውስጥ ጥቁሮች በጣም በተናቁበት ዘመን፤ ቡክር ሒ. ዋሽንግተን የተባለ ጥቁር አሜሪካዊ ተደናቂ የሆነ ብሩህ አዕምሮ ሰው ያለው በመሆኑ፤ አላባማ አስቴት ውስጥ የታሰቢጊ ኢንቡኒትዩት ፕሬዚደንት ሆኖ ያገለግል ነበር። አንድ ቀን ነፋስ ለመቀበል ለብቻው በእግሩ ሲሄድ፤ ማንነቱን የማታውቅ እንዲት ነጭ አይታው "አንተ ኒግሮ! ና ና ትንሽ እንጨት ፍለጥልኝ" እለቸው። ቡክር ዋሽንግተንም ሴትዮዋን "እንዴት ደፈርሽኝ?" ብሎ ተቆጥቶ በመናገር ፈንታ፤ ሴትዮዋን ተከትሎ እጊቧ ድረስ ሄደ። ኩቱን አውልቆ ካሸ ቀመጠ በኋላ የሴትዮዋን እንጨቱን መፍለጥ ጀመረ። ይሄ ሁሉ ሲሆን ማንነቱን አላወቀችም ነበር። የሴትዮዋ ሠራተኛ ቡክር ዋሽንግተን ግን እንደሆነ ታውቅ ስለነበረ እንጨት የምታሰፈልጠው ሰው የአንድ ትልቅ ኢንቡኒትዩት ፕሬዚዳንት መሆኑን ለመቤቷ ነገረችት። ሴትዮዋም ይህን ስትሰማ ደንግግና አዝና ይህንን ትልቅ ሰው እንጨት ማስፈለግ አላዝናት ይቅርታ ጠየቀችው። ቡክር ዋሽንግተንም "ምንም አይደለም አትዘኚ፤ ለወዳጆቼ አንዳንድ በጎ ነገር ማድረግ ደስ ይለኛል" አላት።

ከላይ ታሪኳን የለማናት ሴት የዚያን ታላቅ ሰው ትህትና አይታ በሕይወቷ ፈጽሞ የማትረባውን ትምህርት እገኘች። ያቺ ሴት በጣም ሀብታም ስለነበረች፤ ከዚያን ጊዜ ጀምሮ በገንዘቧ ቡክር ዋሽንግተንን በፕሬዚደንትነት የሚመራውን ኢንቡኒትዩት መርዳት ጀመረች። ገርነት በውስጣዊው ባሕሪያችን ክርስቶስን መምስል ነው። ይሄን ዓይነቱ ውስጣዊ ውበት በእግዚአብሔር ፊት ምን ያህል ከፍተኛ ዋጋ እንዳለው ሐዋርያው ጴጥሮስ ሲገልጽ፤ "...ውበታችሁ በእግዚአብሔር ፊት ዋጋው አጅግ የከበረ በሆነና በማይጠፋው ጌጥ በገርነትና በጭምትነት መንፈስ ያጌጠው፤ በልብ ተሰውሮ የሚገኘው ውስጣዊ ሰው ነት ይሁን" ይላል (1 ጴጥ. 3:4)።

ሰው እርስ በርሱ በሚባለበት፤ አምባገነንነትና ኃይለኛነት ባየለበት በአሁኑ ዘመን፤ ገርነት ወይም የዋህነት በብዙዎች ዘንድ የሚፈለግ ባሕሪ እይደለም። ምክንያቱም ገርነት በአሁኑ ዘመን፤ በብዙዎች ዘንድ "ሆምት የለሽነት"፤ አቅመቢሰነት፤ ደካማነትና ፈሪነት፤ መስሎ ስለሚታይ ነው። ይሁን እንጂ "ገርነት" ደካማነት ባይሆን ብርቱነት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተጠቀሱት ተስፋዎች ብዙዎቹ የተሰጡት ለየዋሆች ወይም ለገሮች ነው። ኢየሱስም "የዋሆች ብፁዓን ናቸው፤ ምድርን ይወርሳሉና" ይላል። በዚህም ለገርነት ከፍተኛ ሥፍራ እንደተሰጠው መገንዘብ እንችላለን። "ብርቱዎች፤ ብልጣብልጦች፤

⁴⁷ Griffin & Dienert (compiled). *The Faithful Christian* (An anthology of Billy Graham), Grason, Minneapolis, MN, 1994.

ለመብታቸው የሚታገሉ በማንም መበለጥ የማይፈልጉ ባይቀደሙ ቀድመው የሚመቱ ብፁአኖች እንደሆኑ አድርገን አንዳንዶቻችን የምናስብ አንመስላለን።

በሰዎች ዘንድ ኃይለኛ መስሎ የሚታየው ሰው የሚፈልገውን ሁሉ ማድረግ የሚችል፤ አንዲሁም ሌሎችን ተጭኖ የራሱን ፈቃድ ለማስፈጸም አቅም ወይም ጉልበት እንዳለው አድርገን በማስብ አተልቀን እንደው እንጂ፤ በአግዚአብሔር ዓይን የሚታየው ደካማ ሆኖ እንጂ ብርቱ ሆኖ አይደለም። ገርነት (የዋህነት) ከሥጋዊ ልብ የሚመነጭ የተፈጥሮ ባሕሪ ወይም የሥነ ሕፃናዊ ጥበብ የፈጠረው እይደለም። ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ በእረሰረሰው ልብ ውስጥ የሚበቅል ፍሬ ነው። ሁላችንም የተለያዩ የተፈጥሮ ጠባይ ያለን ብንሆንም፤ ክርስቲያኖች ከሆንን በገርነት ባሕሪያችን ተስይተን መታወቅ አለብን። ገርነት በአንድ በኩል ለአግዚአብሔር መላ መስጠት እንዲሁም ከሰው ጋር ጥሩ ግንኙነት እንዳለን የሚያሳይ ምልክት ነው።

1. ገርነት ምንድን ነው?

- "ገርነት" ስምንተኛው የመንፈስ ፍሬ ከሰዎች ጋር ለሚኖረን ግንኙነት ሌላው ቀርቶ አስቸጋሪ ከሆኑ ሰዎች ጋርም ለመኖር ከሚያስችሉን ባሕሪዎች መካከል አንዱ ነው።
- "ገርነት" የራስን ፈቃድና ፍላጎት ትቶ የአግዚአብሔርንና እንዲሁም የሌሎችን ፍላጎት የሚያስቀድም የፍቅር ውጤት ነው።
- "ገርነት" የራስን ጥቅም፤ መብትና ፈቃድ በመተው የአግዚአብሔርን ፈቃድ ያለማግለገልና ያለማወላወል ለመቀበል ብርቱ ጉልበትን ይሰጣል።
- "ገርነት" የኅዱንን ሰዎች በመበቀል ፈንታ ለአግዚአብሔር መተውን የሚያስችል ኃይልን ይሰጣል።
- "ገርነት" የራስ ጽድቅን ወይም ለራስ መብት መከራከርን በአግዚአብሔር ፊት መተውን ያስችላል።
- "ገርነት" ፍሬ ያለው አማኝ ሰለራሱ ክብር፤ "የእኔ ነው" ስለሚለው ነገር አይጨነቅም። የሚያስበው ከአግዚአብሔር የተቀበለውን ኃላፊነት በትክክል መፈጸሙን ብቻ ነው።

- በገርነት መንፈስ የተሞላ አማኝ በኅ ነገር ለማድረግ የለዎችን ሙገሳና ጭብጨባ እይፈልግም።

- ገርነት ያለው አማኝ ባለው ደስ ይለዋል እንጂ፤ "ሌሎች ከእኔ የበለጠ አማኝተዋል" በማለት ቅሬታ አይሰማውም።

- ገር ሰው ሌላውን ከመጉዳት የራሱን መጎዳት ይመርጣል።

ገርነትን መገልጽ በጣም ከባድ ነው። አረስቶትል፤ የታወቀው ፈላስፋ፤ ገርነትን ሲገልጽ፤

- "ከመጠን ያለፈ ንዴተኛነትና ከመጠን ያለፈ ንዴት የለሽነት መካከል ያለው ወርቃማው መንገድ ነው" አለ። ስተረጉም አበላሽቼው ከሆነ፤ እንግሊዝኛው "the golden mean between extreme anger and extreme angerlessness." ይላል።⁴⁸

ጴጥሮስ የዋህ ስለሆነው ክርስቶስ ሲመስክር፤ "ሲሰድብት መልሶ አልተሳደበም፤ መከራ ሲደርስብት አልዛተም፤ ነገር ግን በጽድቅ ለሚፈርደው ራሱን አሳልፎ ሰጠ" (1 ጴጥ. 2፥23) ይላል። ገርነት ያላቸው ሰዎች ምድርና ስማይ የአግዚአብሔር እንደሆነ፤ የሚወርሱትም ምድር ከአግዚአብሔር የተቀብሉት እንደሆነ ያምናሉ። ገርነት ተወዳጅ የሆነውን የልጆች ባሕሪን የሚያንጸባርቅ ነው። ገርነት (የዋህነት) ከብርታት እንጂ ከደካማነት የሚመነጭ እንዳልሆነ ከላይ ገልጸናል። መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የትኛውም ሥፍራ ገርነት "መንፈስ ደካማ፤ ራሪ" የሚል ትርጉም ይዞ አናይም። በቀድሞ ዘመን "ገርነት" ወይም "የዋህነት" ከአሁኑ ዘመን የበለጠ በአማኞች ዘንድ ከፍተኛ ቦታ የተሰጠው ነበር።

ሐዋርያው ጳውሎስ የኤፌሶን አማኞችን "ፍጹም ትሁታንና ገሮች ሁኑ፤ እርስ በርሳችሁም በፍቅር እየተቻቻላችሁ ትፅግሥተኞች ሁኑ" (ኤፌ. 4፥2) በማለት ይመክራቸዋል። ትሁት ወይም ገር መሆን ማለት አግዚአብሔር የሰጠንን መብትና ነጻነት አጥተን፤ በጉልበተኞች ስንገፋና ስንረገጥ ዝም እንላለን ማለት አይደለም። ለአንዳንዶች ይምስል እንጂ በክርስትና ዓለም ውስጥ ገርነት "ደካማነት" አይደለም። አማኝ ሰዓሊም ለመመስከር ከፈሰገ፤ እብራተኛና ገለልተኛ መሆን የለበትም። ሐዋርያው ጳውሎስ አገልጋይ ምን ዓይነት ባሕሪ ያለው ሰው መሆን አንዳለበት ሲገልጽ፤ "የጌታ ኢየሱስ አገልጋይ የሆነ ሰው

⁴⁸ Elsa Morgan, *Naked Fruit*, Baker Publishing Group, Grand Rapids, MI 2004.

በሁሉም ዘንድ ገርነት የማስተማር ችሎታ ያለውና ትዕግሥተኛ መሆን አለበት እንጂ መጣላት አይገባውም። (2 ጢሞ. 2:24) ይላል። እንዲሁም ጳውሎስ ለቲቶ በጸፈለት መልዕክት፤ "በማንም ላይ ከኛ ነገር እንዳይኖሩ እሳስባቸው፤ ይልቅስ ከሰው ጋር የማይጣሉና ገሮችና ፍጹም ትሕትናን ለለው ሁሉ የሚያሳዩ ይሁኑ" (ቲቶ 3:2) በማለት ተመሳሳይ ምክር ሰጥቷል። ሐዋርያው ያዕቆብ ደግሞ ለእገልግሎት የሚጠቅመው ጥበብ ምን ዓይነት መሆን እንዳለበት በመልዕክቱ ሲገልጽ፤ "...በመጀመሪያ ገጽሕ ነው-1 ቀጥሎም ሰላም ወዳድ፤ ደግሞ ታላሽ፤ ምሕረት አድራጊ፤ ጥሩ ፍሬ የሞላበት፤ አድልዎና ግብዝነት የሌለበት ነው" (ያዕ. 3:17) ይላል።

ዛሬ መንፈሳዊ ያልሆነው ዓለም፤ ሥልጣንና ኃይል እንደ ዓይነት ነው ብሎ ከልቡ ያምናል። የሥልጣን ምልክት የሆኑት-ዝና፤ ገንዘብ፤ ታዋቂነት ያለው ሰው ከሆነ፤ ያ ሰው ብርቱ ስለሆነ፤ "ገርነት እያሰፈልገውም" ብሎ ያምናል። ዓለም ያልተረዳው ነገር ቢኖር ኃይል (ብርታት) የሚገኘው በመሰብሰብ የራሱን መብት በማስከበር እንዳልሆነ ነው። የክርስቲያኑ ዓለም፤ ኃይል (ብርታት) የሚገኘው የራሱን በመተው፤ የኃይል ሁሉ ምንጭ ከሆነው ከኃ ያሉ እግዚአብሔር ጋር ቅርበት ያለው ግንኙነት በመፍጠር ብቻ እንደሆነ ያምናል። ዳዊት ታላቅ ጦረኛ እንደ ክብረ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ይሁን እንጂ፤ ያገኛቸው ድሎች ሁሉ በእርሱ ጉልበት እንደተገኙ እንደም ጊዜ ሲናገር እንሰማውም። ኃይሉንና ሥልጣኑን ፍጹም ኃያል ከሆነው እግዚአብሔር ያገኘ መሆኑን፤ ተከላካይ ጋሻው መሆኑን፤ እንዲሁም ታላቅና ኃያል እንዳደረገው ይመስከራል። "አምላኬ ሆይ! የምከላከልበትን ጋሻ ትሰጠኛለህ፤ እጆችህም ደግፈው ይይዙኛል፤ የአንተም ከብካቤ ታላቅ ያደርገኛል" ይላል (መዝ. 18:35)።

ገርነት ከሌሎች ጋር ባለን ግንኙነት ውስጥ የዋህነትንና ርህራሄነትን ማሳየት ነው። በክርስቲያኑ ዓለም ገርነት መልካም እሳቢነት ነው። አማኞች ከፍርሃት የተነሳ ሳይሆን፤ ለክርስቶስ ባላቸው እክብርት፤ በፈቃደኝነት ራሳቸውን ዝቅ ማድረግ ወይም በትህትና መንፈስ መሞላት እለባቸው። ጳውሎስ፤ "ከክርስቶስ ክብር ብላችሁ ከእናንተ እያንዳንዱ ለሌላው ይታዘዝ" ይላል (ኡፌ. 5:21)።

➤ ገርነት (የዋህነት)፤ ደካማነት ሳይሆን፤ በቁጥጥር ሥር የዋለ ጉልበት (ኃይል) ነው።⁴⁹

ገርነት የወንድነትን መንፈስ የሚያጠፋ፤ በራሳችን እምነት እንዳይኖረን የሚያደርግ አይደለም። ክርስቶስ በምድራዊ እገልግሎቱ ዘመን ሁሉ ገርነት ያለው አዳኝና ፈዋሽ ሆኖ ይታይ እንጂ፤ "ሥልጣን ሁሉ በለማይና በምድር የተሰጠው" ነበር (ማቴ. 28:18)። ቢሆንም፤ ይህን ሥልጣኑን ተጠቅሞ በፈሪ ሳውያን ወይም በጠላቶቹ ላይ መብረቅን አምጥቶ እሳጠፋቸውም። ስለ ሕጉ መስቀልያ ጥያቄ በመጠየቅ ሊያጠምዱት የሞከሩትን ፈሪሳውያን በጥበብ የተሞላ መልስ በመስጠት፤ እንዲሁም ለሰዱቃውያንን እስደናቂ የሆነ መልስ በመስጠት እፋቸውን ያስይዝ ነበር። ክርስቶስ ጠብ ጫሪ ወይም ተዋጊ እይሁን እንጂ፤ እቋም የሌለው ወይም ወላዋይ እልክረም። ጆን ድሬሽር ገርነትን እንዲህ ሲል ይገልጽታል፤

➤ ገርነት ማለት ሁሉን ነገር ለመተው ፈቃደኛ መሆን ነው። ይኸውም ራሳችንን፤ መብታችንን፤ የእኛ ነው የምንለውን፤ እንዲሁም የወደ ፊቱን ዕቅዳችንን፤ በተለይ ያለአግባብ ተሰቃየን የምንል ከሆነ፤ ሁሉንም በእግዚአብሔር እጅ ላይ መጣል ነው። ገርነት፤ በተለይ በሌላው የተጎዳን ሲመሰለን፤ "በቀል የእኔ ነው" ባለው እግዚአብሔር ላይ ጉዳዮችን መተውን ይጠይቃል። ገርነት፤ የራሱን ቅድስናና የራሱን ማንነት ለእግዚአብሔር መስጠት ነው። ገርነት ያለው ለውስሰ ራሱ፤ በለ ከብሩ፤ በለ ደረጃው እይጨነቅም። የሚያበበው ከእግዚአብሔር በአደራ የተሰጠውን ኃላፊነት መወጣት፤ እርዳታ፤ እንዲሁም መመሪያ ሲያሰፈልገው እየደጋገመ ፊቱን ወደ እግዚአብሔር ያዞራል። የገርነት ፍሬ የሚታይበት እማኝ፤ በጎ ሥራን ለመሥራት የሰዎችን ምብጋና የሚፈልግ አይደለም። ለእግዚአብሔርና ለእውነት የተሰጠ በመሆኑ፤ ወደ ፊት ለመቀጠል ጉልበት እለው።⁵⁰

ኢየሱስ የተከተሉትን ብዙ ሕዝብ አይቶ፤ ልቡ በርሀራሄ ተሞልቶ ማንነቱንና እገልግሎቱን እንዲያውቁ ወደ እርሱ እንዲመጡ፤ "ሽኩማችሁ የከበደባችሁ እናንተ ደከሞች ሁሉ ወደ እኔ ኑ፤ እኔም ዕረፍት እሰጣችኋለሁ፤ ቀንበራን በጫንቃችሁ ተሸከሙ፤ ከእኔም ተማሩ፤ እኔ የዋህና ትሁት ነኝ፤ ለነፍሳችሁም ዕረፍት ታገኛላችሁ። ቀንበራል ዘብብ ነው፤ ሽኩሜ ቀላል ነው" (ማቴ. 11:28-30)።

⁴⁹ Mary Lou Carney. Spiritual Harvest, Abingdon Press, Nashville, TN, 1987.
⁵⁰ John M. Drescher. Spirit Fruit, Herald Press, Scottdale, PA 1974.

29) በማለት ይጠራቸው ነበር። ቀንበር በዚያን ዘመን ለነበሩ አይሁዳውያን አዲስ ነገር አልነበረም። የእርሻ መሬቶቻቸውን ያርሱ የነበሩት በእንጨት ቀንበር በተያያዙ በሬዎች ነበር። ይሄን ዓይነቱን ብቻ ሳይሆን ሌላም ዓይነት ቀንበር ያውቁ ነበር። የባርነት፣ የአሽከርነት ቀንበር፣ ሮማውያን በሕዝቡ ላይ ያለአግባብ የጫኑባቸው የቀረጥ ቀንበር ነበር። የሃይማኖት መሪዎች ቁጥር ስፍር የሌላቸውን ሕጎችን በማውጣት ያሸከሟቸው የሕግ ቀንበር ጭነውባቸው ነበር። ኢየሱስ ክርስቶስ ግን ገር፣ ትሁት ልብ ይዞ በመምጣት ተጭኗቸው ከነበረው የሕግ ቀንበር ነጻ እንደሚያወጣቸው በመንገር ወደ ራሱ ጠራቸው። የእርሱ ቀንበር እንደ ገና ወደ ባርነት የሚከታቸው ሽክም የሚሆን ነባቸው ሳይሆን ከእብ ጋር የሚያስታርቃቸው፣ የእግዚአብሔር ልጆች እንዲሆኑ በር የሚከፍትላቸው ነበር።

ክርስቶስ ስለ ትሁትና ብዙ ጊዜ እስተምሯል። ፈረሳውያንን ስለ እብሪ ተኛነታቸው፣ “በግብዣ ላይ የከበራታ ቦታን፣ በምኩራብም የመጀመሪያ ስፍራን መያዝ” መውደዳቸውን እየጠቀስ ይገሰጸቸው ነበር (ማቴ. 23፥6)። የራሱ ደቀ መዛሙርትም እንኳን ከብርን የመፈለግ ድካም ይታይባቸው ነበር። እርስ በርሳቸው “ከእኛ መካከል ከሁሉም የሚበልጠው ማን ነው?” በማለት ሲጣሉና ሲከራከሩ አይቶ፣ ኢየሱስ “በእናንተ መካከል እንዲህ መሆን አይገባም። ነገር ግን ከእናንተ አለቃ መሆን የሚፈልግ ከእናንተ በታች ሆኖ ያገልግል። እንዲሁም ከእናንተ የሰላይ መሆን የሚፈልግ የእናንተ አገልጋይ ይሁን። የሰው ልጅም ለማገልገልና ብዙዎችን ለማዳን ሕይወቱን አስልፎ ለመስጠት መጣ እንጂ እንዲያገልግሉት አልመጣም” እላቸው (ማቴ. 20፥26-28)።

ኢየሱስ በቃል ያስተማራቸውን፣ ዝቅ ብሎ እግራቸውን በማጣብ በተግባር እስተማራቸው። የገርነት ፍሬ የሚታይበት ሰው ንቃት የጎደለው፣ ወይም የመረዳት ችሎታ (አቅም) ያነሰው ሰው አይደለም። ነገር ግን ገርነት ያለው ሰው እግዚአብሔርን የመፍራት ጥበብ ያለው ሰው ነው። ከከብር በፊት በቅድሚያ ትሑት መሆን እስፈላጊ መሆኑን የሚያውቅ ነው (ምሳሌ 15፥33)። የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ የሆነው “ገርነት” የሚያድገው እየኖርንበት ወይም በሕይወታችን እየተለማመድነው ሰንሂድ ነው። በሕይወታችንም ልንለማመደው የምንችለው በእግዚአብሔር ኃይል በመተማመን ነው። ገርነት ማለት የዋሕነትና በትሕትና መሞላት ነው። ግልጽ ሆኖ የሚታየውም ራሳችንን ለሌሎችና ለእግዚአብሔር ማሰገዛት ስንችል ነው። ገርነት የእብራተኛነት፣ የትምክህተኛነት ተቃራኒ ነው።

ዓለማችን ጭካኔና ክፋት የሞላበት ገርነት (የዋህነት) የማይታይበት ዓለም ነው። ይህን በሚመስለው ዓለም ውስጥ በመኖር ክርስቲያኖች ክርስቶስን በመምስል የገርነት ፍሬ በሕይወታቸው እንዲታይ ይጠበቅባቸዋል። የግሪኩ ቃል “ገርነትን” የዋህነት ወይም ትሁትና ብሎ እንደሚገልጸው ቀደም ሲል ገልጸናል። በከፋው ዓለም ውስጥ በገርነት እንድንመላለስ የሚያስችለንን ጸጋ ሰው በራሱ ጉልበት ወይም እቅም የሚያገኘው ሳላልሆነ ከእግዚአብሔር መጠበቅ አለበት። እግዚአብሔር ውስጣዊውን እኛነታችንን ሲለውጠው ከፋውን በከፋ እንዳንመልስ አቅም ይኖረናል። ብዙዎች “ገርነትን” መጽሐፍ ቅዱሳዊ ባልሆነ መንገድ ስለሚገልጹት በቅድሚያ ትክክለኛ ወይም መጽሐፍ ቅዱሳዊ የሆነ መረዳት እንዲኖረን ከላይ በገለጽነው ላይ ተጨማሪ ሀሳቦችን ከዚህ በታች አስፍረናል።

- ➔ “ገርነት”፣ “እግዚአብሔር በሰጠን ኃይል ወይም ጉልበት ተጠቅመን፣ የራሳችንን ስሜትና ድርጊት ተቆጣጥረን፣ እንደ እኛ ድካምና ፍላጎት ሳይሆን እንደ ፍላጎታቸው ሌሎችን ለማሰተናገድ የሚያስችል ኃይል ነው።”
- ➔ “ገርነት”፣ በእርጋታ የተሞላ ወይም የረጋ ገጽ-ባሕርን የሚያሳይ፣ ሌሎችን ላለመጉዳት የሚጠነቀቅ፣ ሩህሩህ መንፈስ፣ ቁጣና ኃይለኝነት የሌለበት፣ አግባብ ያለው መልስ መስጠት ነው።
- ➔ “ገርነት” በቁጥጥር ውስጥ የዋለ ኃይል ወይም ጉልበት ነው። አንዳንድ ጊዜ ገርነት ጽናትንና ኃይልን ያሳያል። ይሄም በእግዚአብሔር ዕርዳታ እንጂ፣ በሰው ተፈጥሯዊው ምርጫ የሚሆን አይደለም።
- ➔ “ገርነት” ትሁትና፣ እንዲሁም የራሱን ፈቃድና ፍላጎት ከሌላው ሰው ፍላጎትና ፈቃድ አለማስቀደም ነው።
- ➔ እኛ በምንኖርበት ሐብረተ ሰብ ውስጥ ያሉ ሰዎች ኃይልን፣ ሥልጣንን፣ እንዲሁም ከሌላው መቅደምን በኃይል የሚፈልጉ በመሆናቸው “ገርነትን” ዝቅተኛ ባሕር እንደሆነ አድርገው ይመለከቱታል።

እኛ ገርነትን እንደ ደካማነት አድርገን እንመልከተው እንጂ፣ እግዚአብሔር ግን ዝቅ አድርጎ እያየውም። ገርነት ትልቅ ዋጋ ያለው ሽልማት የሚያስጥ ነው። ዘመናዊው ይህንን እውነት ሲገልጽ “ትሑቶች ምድርን ይወርሳሉ፣ ብልጽግናና ሰላምን በማግኘት ይደሰታሉ” ይላል (መዝ. 37፥11)። እንዲሁም መዝ. 149፥4 ላይ “እግዚአብሔር በሕዝቡ ደስ ይለዋል፤ ድል በማቀዳጀት ትሑታችን ያከብራቸዋል” ይላል። ይህንነትን የሚያገኙ ትሁቶች፣ ገርነት የዋሆች እንጂ ትዕቢተኞች፣ ሞገደኞች፣ አመጸኞች፣ ጠብ ጫሪዎች እይደሉም።

3. የገርነት ፍሬ በሕይወታቸው ያሳዩ

በገርነቱ እንደ ምሳሌ ከሚጠሩት በዎች መካከል እንደኛው ሙሴ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ስለ እርሱ ሲናገር "በመሠረቱ ሙሴ በምድር ከሚኖሩ በዎች ሁሉ ይበልጥ ትሑት ሰው ነበር" ይላል (ዘኁ. 12፥3)። ይሁን እንጂ፤ ሙሴ ደካማ ሰው አልነበረም። ሙሴ በፈርዖን ቤተ መንግሥት ያደገ፤ ሥልጣንን የያዘና በሥልጣን የተጠቀመ ሰው ነበር። በሥጋው ሌላውን አንቆ መግደል የሚችል ብርቱ ሰው ነበር። በኃይልና በሥልጣን ተወዳዳሪ ያልነበረው ፈርዖን ፊት ሲቀርብ በድፍረት አንጂ በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ አልነበረም። ከሚሊዮን በላይ የሆኑትን እስራኤላውያንን ለእርባ ዓመት ወደ ተስፋይቱ ምድር፤ በበረሐ ውስጥ የመራ ታላቅ ሰው ነበር። ሙሴ ህጦት የሌለው ደካማ ሰው አልነበረም። ኃይልና ታላቅ ሥልጣን የነበረው፤ በኋላ ግን ሕይወቱን ሙሉ በሙሉ ለእግዚአብሔር የሰጠ ሰው ነበር። ተቃውሞ ሲነሳበት ወደ ኋላ የሚያፈገፍግ፤ እንዲሁም ሥልጣኑን ለራሱ ጥቅም የሚያውል ሰው አልነበረም።

የመጽሐፍ ቅዱስ ታሪክ ከሚያስታውሳቸው ታላላቅ መንፈሳዊ አባቶች መካከል፤ የገርነት ፍሬ ይታይባቸው ነበር። ከሚባሉት መካከል የሙሴ ስም መጠቀሱ እንዳንደችን ሳያስደንቃቸው አይቀርም። እኛም "መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ታሪካቸው ከተጠቀሰው ታላላቅ መንፈሳዊ በዎች መካከል የገርነት ፍሬ የሚታይባቸው ሰዎች እነማን ናቸው?" ተብለን ብንጠየቅ፤ ቀደም ሲል የነበረውን ሕይወት ተመልክተን፤ "ሙሴ የገርነት ፍሬ ነበረው" ብለን ለመመስከር ድፍረት የሚኖረን አይመስለንም። ሙሴ በፈርዖን ቤተ መንግሥት ውስጥ እንደ ልቡ ሆኖ ያደገ፤ ከቁጥጥር ውጪ በሆነው ቁጣው ምክንያት ሰው ገድሎ በሰደት የኖረ ሰው ነበር። ከእርባ ዓመት በኋላ እግዚአብሔር እስራኤላውያንን ከግብጽ ባርነት ነጻ እንዲያወጣ ጥሪ እድርጎለት ሕዝቡን ለበረሃ ውስጥ ሲመራ፤ በትዕግሥት ማጣት ምክንያት ብዙ ጊዜ ራሱን ችግር ውስጥ ይከት ነበር። ከዚሁ ድካሙ የተነሳ፤ እግዚአብሔር እንዲያደርግ ያዘዘውን ትቶ ያላዘዘውን በማድረጉ፤ ወደ ተስፋይቱ ምድር ሳይገባ ቀረ። ይህም ሆኖ እግዚአብሔር ሙሴን "... በምድር ላይ ካሉት ሰዎች ሁሉ ይልቅ እጅግ ትሑት ሰው ነበር" (ዘኁ. 12፥3) ብሎ ሲገልጽው እንዳንደቻችንን ሳይደንቀን አይቀርም። እግዚአብሔር ሙሴን በትህትናው ወይም በየዋህነቱ ያደነቀው እኛ በምናየው ዓይን አይቶት አይደለም። ሙሴ በሥጋዊ ባሕሪው በራሱ የሚታመን ኃይለኛ ሰው ነበረ። በእግዚአብሔር ሙሉ ቁጥጥር ሥር ከዋለ፤ ለእርባ ዓመት ያህል የበረሃን ሕይወት ከቀመሰ በኋላ ግን፤ ከራሱ ተላቆ የገርነትን ፍሬን በሕይወቱ ማፍራት የቻለ ሰው ነበር።

በሙሴ ሕይወት ውስጥ የገርነት ፍሬ እንደ ነበረ በምን እናውቃለን? እግዚአብሔር የእስራኤልን ሕዝብ እንዲመራ ሙሴን ሲጠራው፤ ደካማነቱንና ብቃት የሌለው መሆኑን ገልጾ "እምቢ" አለ። መጨረሻ ላይ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር እንደሚሆን ካረጋገጠለት በኋላ፤ ኃላፊነቱን ተቀበለ። እዚህ ላይ በሙሴ ሕይወት ውስጥ የምናየው የትሕትናን ጸጋ ነው። "ብቃት የለኝምና ሌላ ሰው ላክ" አለ እንጂ፤ "ከእኔ የተሻለ ሌላ ሰው አታገኝም" አላለም። ለእስራኤል ሕዝብ ከነበረው ፍቅር የተነሳ፤ ሕዝቡ በእግዚአብሔር ላይ በተደጋጋሚ ሲያምጽ ሙሴ በእግዚአብሔር ፊት እየቀረበ ስለ ሕዝቡ ይቅርታን በመጠየቅ ይማልድ ነበር። በበረሃ ውስጥ ሲንከራተቱ፤ ሕዝቡ ለመሪው በጣም አስቸጋሪ ሲሆን፤ ሙሴ ተስፋ በመቁርጥ፤ እጁን ወደ ሰማይ አንስቶ "ከዛሬ ጀምሮ በቃኝ፤ ተሸንፈክለሁ" አላለም። በእግዚአብሔር ኃይል ጥበብ እየታመነና እየተደገፈ፤ አገልግሎቱን እስከ መጨረሻው ድረስ በታማኝነት ፈጸመ። በዚህ ዓይነት የሙሴን የገርነት ፍሬ በሕይወቱ እናያለን። በአጠቃላይ፤

- አንደኛ፤ ሙሴ በራሱ የሚታመን ሰው አለመሆኑ ገርነቱን ያሳያል። እግዚአብሔር ለመሪነት ሲጠራው በራሱ ኃይል ሳይሆን በእግዚአብሔር ብቻ የታመነ ሰው ነበር። በራሱ ኃይልና ችሎታ ምንም ማድረግ እንደማይችል፤ ሌላው ቀርቶ ጥሩ ተናጋሪ እንዳልሆነ፤ ቁጠኛ ጠባይ የነበረው ሰው መሆኑን የትረጎሞ በጠቅላላው በራሱ ምንም ማድረግ የማይችል ሰው መሆኑን የሚያምን ሰው ነበር።
- ሁለተኛ፤ የሙሴን ገርነት የሚያሳየው፤ ብዙ ጊዜ በእግዚአብሔር ፊት ለሕዝቡ የሚማልድ ሰው መሆኑ ነው። የእስራኤል ሕዝብ በእግዚአብሔር ላይ እየደጋገመ ሲያምጽ፤ ይቅርታን ከእግዚአብሔር ይለምንላቸው ነበር። ሕዝቡን በጣም ይወድ ስለነበረ፤ ገርነትን ያሳያቸው ነበር።
- ሦስተኛ፤ በሙሴ ታማኝነት ውስጥ በነገሩን እናያለን። በምድረ በዳሲንከራተቱ፤ ብዙ ጊዜ በታላቅ መከራና ችግር ውስጥ ሲያልፉ፤ ሙሴ ሌላ ዓይነት መሪ ቢሆን ኖሮ፤ ተስፋ ቆርጦ እጁን ይሰጥ ነበር። ሙሴ ግን እግዚአብሔር ለጠራው አገልግሎት ታማኝ ሆኖ ጸና።

በዓለም መነጽር ሲታይ ሙሴ ከሁሉም የላቀ፤ የሚደነቅ መሪ (superstar) ተብሎ አይጠራ እንጂ፤ በእግዚአብሔር ዓይን ሲታይ ጌታውን በታማኝነትና በገርነት ያገለገለ፤ እግዚአብሔር በሚስጠው ኃይል ብቻ ታምኖ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ለእርባ ዓመት የመራ ወይም ያገለገለ ሰው ነበር። ይህንን

በመለስ ትልቅ አገልግሎት ውስጥ እስከ መጨረሻው ድረስ መዝለቅ የቻለው፣ ጉልበትንና ድፍረትን የጋይል ሁሉ ምንጭ ከሆነው ከእግዚአብሔር ያገኘ በመሆኑ ነው። ስለዚህ ፍሬ መጨነቅ ለምን አስፈላጊ ሆነ? አምነት፣ ፍቅር፣ ደስታ፣ ሰላም በመንፈሳዊ ሕይወታችንና አገልግሎታችን እንደሚያስፈልጉን ሁሉ ገርነትም ያስፈልገናል። ጳውሎስም አስፈላጊነቱን ሲገልጽ፣ "...በክርስቶስ ገርነትና ደግሞት እስምናችኋለሁ" ይላል (2 ቆሮ. 10፥1)። እዚህ ላይ የገርነትን አስፈላጊነት እናያለን።

ሌላው በገርነቱ የታወቀው ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። የእግዚአብሔር ልጅ የሆነ ፍጹም ሰው፣ ፍጹም አምላክ የነበረ፣ ለማይና ምድርን የፈጠረ ነው። ፈቃዱን እንዲፈጽሙ በአንድ ጊዜ በሺ የሚቆጠሩትን መላእክት ማዘዝ የሚችል ነበር። ይሁን እንጂ፣ አንድም ጊዜ ጋይሉንና ሥልጣኑን አልተጠቀመም። ነብዩ ኢሳያስ ኢየሱስን ሲገልጸው፣ "ድምፁን ከፍ አድርጎ አይጮኸም" በየአደባባዩም እይናገርም። የተቀጠቀጠ ሽምቦቅ እንኳ አይሰብርም፤ ሲጠፋ የተቃረበውንም መብራት አያጠፋም፤ ነገር ግን በታማኝነት ለሰው ዘር ሁሉ ፍትህን ያስገኛል" ይላዋል (ኢሳ. 42፥2-3)። ተወዳዳሪ የሌለው ጋይልና ሥልጣን ያለው ቢሆንም፣ የቆሰሉትን በጥንቃቄ የሚይዝ ነበር። በእርሱ መገኘት ብዙዎች ይጽናኑ ነበር። መንፈሳቸው ብልጭ ድርግም የሚለውን፣ መንፈሳቸው ሲጠፋ ለተቃረቡት ገርና የዋሕ ነበር። ገርነቱ፣ ክፉዎች ክፉ ተግባራቸውን እንዲሠሩ ችላ አይላቸውም። ለቅድስና የቆመ፣ ለስዎች የሚጠነቀቅ ገርና የዋሕ ነበር። ኢየሱስም ሆነ ሙሴ፣ ሁለቱም ጋይልና ሥልጣን ነበራቸው። ሁለቱም በአስፈላጊው ጊዜና ሁኔታ ላይ በጣም ይቆጡ ነበር። ይሁን እንጂ ቁጣቸው ከቁጥጥር የወጣ ስላልሆነ፣ ገርነትና ጨዋነት አልራቃቸውም።

የክርስቶስን ገርነትን በግልጽ የምናየው፣ እግዚአብሔር አብ የፈቀደውን ነገር እንዲያደርግ ራሱን ሙሉ በሙሉ የሰጠ መሆኑን ለናይና ለንረዳ ነው። ኢየሱስ የእርሱን ምሳሌነት ተከትለን ገሮች (የዋሆች) እንድንሆን ይጠራናል። "...ከእኔ ተማሩ፣ እኔ የዋሆና ትሁት ነኝ" ይላል (ማቴ. 11፥29)። የኢየሱስን ሕይወት ግልጥ አድርጎ የሚያሳዩን የዮሐንስ ወንጌል ነው። ከእግዚአብሔር አብ ጋር ያለውን ግንኙነት፣ የሚመራበት አንቀሳቃሽ ምክንያት፣ ሥራውን የሚፈጽምበት የአካባቢው ሁኔታ ምን ዓይነት እንደሆነ ይገልጻል። ክርስቶስ ራሱን ዝቅ በማድረግ እግዚአብሔር ከፍ አንዳደረገው የዮሐንስ ወንጌል ይገልጻል።

- ➔ "...አብ ሲሠራ ያየውን ከመሥራት በቀር ወልድ በራሱ ሥልጣን ምንም አይሠራም። አብ የሚያደርገውን ወልድም እንዲሁ ያደርጋል" (ዮሐ. 5፥19)።
- ➔ "እኔ በራሴ ሥልጣን ምንም ማድረግ አልችልም፤ ነገር ግን ከአብ የሰማሁትን እፈርዳለሁ፤ የላከኝን ፈቃድ እንጂ የራሴን ፈቃድ ስለማላደርግ ፍርዶ ትክክል ነው" (ዮሐ. 5፥30)።
- ➔ "እኔ ክብርን ከሰው አልፈልግም" (ዮሐ. 5፥41)።
- ➔ "...እኔ ከሰማይ የወረደሁት የላከኝን ፈቃድ ለማድረግ እንጂ የራሴን ፈቃድ ለማድረግ አይደለም" (ዮሐ. 6፥38)።
- ➔ "...እኔ በራሴ ሥልጣን አልመጣሁም፤ የላከኝ አውተኛ ነው፤ እና ንተም አታውቁትም" (ዮሐ. 7፥28)።
- ➔ "...እኔ የራሴን ክብር አልፈልግም፤ የእኔን መከበር የሚፈልግ የሚፈርድ ሌላ አለ" (ዮሐ. 8፥50)።

በዚህ ዓይነት እግዚአብሔር በክርስቶስ በኩል ታላላቅ ሥራዎችን ለምን እንደሠራ መረዳት ከባድ አይሆንብንም። ምስጢሩ፣ እግዚአብሔር በሁሉ ነገር እንዲልቅ ራሱን ባዶ በማድረግ ነው። ራሱን፣ ፈቃዱን፣ ጋይሉንና ሥልጣኑንና ክብሩን ሁሉ ለእግዚአብሔር አብ ሰጠ። "እኔ ምንም አይደለሁም፤ ሁሉን ለሚሠራው እብ ራሴን እሳልፌ በጥቻለሁ። እብ ሁሉን በሁሉ ሲሆን፣ እኔ ግን ምንም አይደለሁም" አለ።

በአሁኑ ጊዜ ያለነው ክርስቲያኖችም ተመሳሳይ ገርነት (የዋሕነት) በሕይወታችን እንዲታይ ያስፈልጋል። ገሮች እንድንሆን፣ እግዚአብሔር ለገርነት ከፍተኛ ሥፍራ ስለሚሰጠው፣ አኛም ዋጋ እንድንሰጠው ያስፈልጋል። ፍላጎቱ ከሌለን ምን ጊዜም ቢሆን ገሮች (የዋሖች) መሆን አንችልም። ጳውሎስ ጢሞቴዎስን ሲመክረው፣ "የእግዚአብሔር ሰው ሆይ! አንተ ግን ከዚህ ሁሉ ሽሽ፤ ፍቅርን፣ በትዕግሥት መጽናትን፣ ገርነትን ተከታተል" ይለዋል (1 ጢሞ. 6፥11)። ከራስ ወዳደነት ካልሸሸን፣ ምንጊዜም ገርነትን መከታተል አንችልም። ሁላችንም የራሳችን ድካም ሰላለን፤ እርስ በርሳችን መጋጨታችን አይቀርም። ነገር ግን በጠባያችን ላይ ገርነትን ከጨመርንበት፣ ከሌሎች ጋር የሚያጋጥመንን ግጭት ወይም አለመስማማት በጥሩ ሁኔታ መያዝ አንችላለን። ጳውሎስ የቆሮንቶስ አማኞችን "የምትፈልጉት ምንድን ነው? የመቅጫ ዱላ ይዢ ወደ እናንተ እንድመጣ ትፈልጋላችሁ? ወይስ በፍቅርና በደግሞት መንፈስ እንድመጣ ትፈልጋላችሁ?" ይላቸዋል (1 ቆሮ. 4፥21)።

በገርነት መንፈስ የተሞላ ሰው ኃይልን ያለአግባብ አይጠቀምም። ጠቢቡ ሠሎሞን 'ልዝብ አነጋገር ቁጣን ያበታጥሳል፤ ግልፍታ የተሞላበት አነጋገር ግን ቁጣን ያባብሳል' ይላል (ምሳ. 15፡1)። በገርነት መንፈስ የተሞላ ሰው በግጭት ወቅት እንዴት መናገር እንዳለበት ያውቃል። ኃጢአት የሆነ ውጥ ዝም ብሎ ያልፋል ማለት አይደለም። ጳውሎስ 'ወንድሞቼ ሆይ! ሰው ማናቸውንም በሕተት እድርን ቢገኝ መንፈሳዊያን የሆኑትን እናንተ እንዲህ ዓይነቱን ሰው በገርነት አቅኑት፤ ነገር ግን እንተም በዚህ ዐይነት ፈተና እንዳትወድቅ ተጠንቀቅ' ይላል (ገላት. 6፡1)።

ገርነት ማለት ክፉ ነገር እንደ ሌላ ማሰመስል ማለት አይደለም። ክፋትን ውጤታማ በሆነ መንገድ እንቋቋመዋለን። ውስጣዊ የሆነው የገርነት ባሕሪያችን ራሱን ይገልጻል። ጳውሎስ 'ጠብን እንደሚያመጣ ዐውቀህ ከሞኝነትና ከክንቱ ክርክር ራቅ። የጌታ ኢየሱስ አገልጋይ የሆነ ሰው በሁሉም ዘንድ ገር፤ የማስተማር ችሎታ ያለውና ትዕግሥተኛ መሆን አለበት እንጂ መጣላት አይገባውም። ምናልባት እግዚአብሔር ንስሐ የመግባትና እውነትንም የማወቅ ዕድል ስለሚሰጣቸው ተቃዋሚዎችንም በገርነት የሚያርም መሆን አለበት' ይላል (2 ጢሞ. 2፡23-25)። በገርነት የተሞላ ሰው ጠብን ያስወግዳል። ከሌላው ሰው ጋር በሀሳብ ባይሰማማ፤ የሌላውን ሰው እባብ ያከብራል። በምንም ዓይነት ግጭት ውስጥ ብንሆንም፤ የገርነት መንፈስ እንዳይኖረን የሚያደርግ ነገር ምንም የለም። ከእኛ ሀሳብ ጋር ላለመስማማት ነጻነታቸውን ካላከበርን፤ ግጭት መፈጠሩ አይቀርም። ነገር ግን የምናምንበትን ሀሳብ በገርነት መንፈስ ተሞልተን በሙሉ ልብን እንዲሁም በእክብሮት ከገለጽን፤ ግጭታችን ለበጎ ሊሆን ይችላል። ግጭትን በአግባቡ ለመያዝ ዋና ቁልፉ ሀሳብን በገርነት መንፈስ መግለጽ ነው። ማንኛውንም ነገር በቁጥጥራችን ውስጥ ለማዋል ሰንፈልግ፤ ሰዎች የእኛን ፈቃድ የማይከተሉ ከሆነ፤ ግጭት መፈጠሩ አይቀርም። የትህትናን ገጸ-ባሕሪ በሕይወታችን ለማሳደግ 'ሌላውን በቁጥጥር ሥር' የማዋል አረምን ማስወገድን ይጠይቃል።

4. ገርነት እንደሚገባው እንዳያደግ የሚያደርግ ወይም የሚገድል አረም

በሕይወታቸው የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ የሆነው 'ገርነት' ለማፍራት ፍላጎት ያላቸው ሰዎች 'ገርነት ምን እንደሆነ እንዲሁም የገርነት ፍሬ እንዴት ማፍራት እንደሚችሉ ብቻ ባይሆን፤ ፍሬውን ሊያቀርቡ ወይም እንዳያደግ የሚያደርጉ አረሞች ምን እንደሆኑ መረዳት አለባቸው። እንደሌሎቹ

የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ገርነትም የእማኙ ሕይወት ፍላጎት ባይጨመርበት እንዲሁ የሚበቅል አይደለም። ማንም ባይተከላቸው የሚበቅሉ ኃይለኛ የሆኑ አረሞች፤ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ የሆነውን ገርነትን ሊያጠፉ ይሞክራሉ። ይህንን ፍሬ በሕይወታችን ለማሳደግ ቀላል አይደለም። በአግባቡ ከበቀለ ግን የዓለም ሰው ሁሉ በግልጽ ሊያያቸው ይችላል። ከዚህ ቀጥሎ አረም ናቸው የምንላቸውን አንዳንድ ነገሮች ለማሳየት እንሞክራለን።

4-1. የጸብ ጫሪነትና ራስን የማሳየት ጥማት፤

የምንኖርበት ዓለም ኃይልንና ሥልጣንን የሚያመልክ ዓለም ነው። ብዙ ጊዜ ዓለም 'ኃይል' ብሎ የሚጠራውን ጭካኔ በኃይልና በጉልበት ሲገለጽ ማየት ለብዙዎቻችን እንግዳ ነገር አይደለም። በተለይ በምዕራቡ ዓለም በቴሌቪዥን፤ በየቤቱ የሚታዩት በቪዲዮ የተቀረጹ ፊልሞች ጠብ ጫሪነት፤ ጦርነት በብዛት የሞላበት ሰለሆነ፤ በሰዎች አዕምሮ የትልቅነት መለኪያ ኃይልና ጉልበት ሆኖ ተቀርጿል። ልጆችም ገና ከሀጻንነት ዕድሜያቸው ጀምሮ የሚያዩት ይህንን ዓይነት ሰለሆነ፤ ትልቅነታቸውን ለማሳየት ያላቸውን ኃይልና ጉልበት ሲጠቀሙ ይታያሉ። በንግድ ዓለምም ቢሆን ከዚህ የተለየ አይደለም። ብርቱ ወይም ትላላቅ የሆኑ ኩባንያዎች ወይም ኮርፖሬሽኖች ትናንሽ ቼን ሲውጧቸው ይታያል። ኃይል ወይም ጉልበት ያለው ብቻ ይኑር የሚል 'የዳርዌን' ፍልስፍና (ቲዮሪ) ሁሉም የተቀበለው ይመስላል። ያለው የበለጠ ኃይለኛ ለመሆን እንዲያስችለው፤ ከሌለውና ከደካማው ይነጥቃል። ዓለማችን እርስ በርስ እንደ ውሻ የሚባላበት ዓለም እየሆነ እየመጣ ነው። ማንም ትልቅ እንጂ ትንሽ መስሎ ለመታየት እይፈልግም። ትንሽ ነው ብሎ ሌላው እንዳይደፍረው ሌላውን የሚያስፈራራበት መንገድ ይፈጥራል።

በዚህ ዓይነት ዓለም ውስጥ ነው፤ 'ብርሃናችሁ በሰው ሁሉ ፈት ይበራ' በማለት እግዚአብሔር ያስቀመጠን። ዓለም 'ገርነት' እንደ ደካማነት የሚቆጥረውን ያህል እማኞችም 'ደካማ ያስኘኛል' በማለት የገርነትን ፍሬ በሕይወታቸው እንዳይታይ ችላ ይሉት ይሆን? የዳርዌንን ኢቮሊሽንን ቲዮሪ የሚቃወሙ ክርስቲያኖች፤ በሌላ በኩል ግን ደካማውን ጨፍልቀው ትልቅ ለመሆን ወይም ራባቸውን ለማሳደግ ሲታገሉ ማየት ያሳክናል። በዚህ ዓለም ውስጥ ከሌሎች ቀድሞ ለመገኘት ከፈለግን፤ ራሳችንን ማስቀደም፤ በምኞትና በፍላጎት የተሞላን መሆን አለብን። ሁሉም ሰው የራሱን ፍላጎት ለማሟላት የሚታገል መስሎ ስለሚታየን፤ ስኬታማ መሆን የምንችለው ለራሳችን ፍላጎት በመታገል ብቻ ይመስለናል። በአንድ ከተማ ውስጥ በርከት ያሉ አብያተ ክርስቲያናት ካሉ፤ አዳዲስ ነፍሳትን ወደ ጌታ በማምጣት ፈንታ፤ በተለ

ያየ መንገድ አባብለው ከሌሎች አብያተ ክርስቲያናት ወደ ራሳቸው ቤተ ክርስቲያን ማፍለስ አየተለመደ መጥቷል። በዓለም ላይ የሚታየው አሸቅድም ድም፣ ቤተ ክርስቲያንንም በጣም የተጠናወታት ጊዜ ነው። በሰው ብዛት በቤተ ክርስቲያን ትልቅነት መንፈሳዊነታቸው የሚለካ፣ ከአግዚአብሔር ዘንድ ትልቅ ሽልማት የሚላክላቸው መለሎ የሚለማቸው መሪዎች በብዛት የሚታዩበት ዓለም ነው። ይህንንም የሚጠቀሙበት አንደኛውና ትልቁ መንገድ፣ ብዙ ኮንፍራንሶችን በማዘጋጀት፣ የታወቁ ናቸው ብለው የሚያበደቡትን በባህሪዎችና ዘመናዊነትን በመጋበዝ ነው። ይህን ዓይነቱን ትግልና አሸቅድም ድም ማየቱ እንዴት ያላዝናል!

የሚያሳዝነው በትክክለኛው መንገድ መቅደም ካቃታቸው ሌላ አቋራጭ መንገድ የሚፈልጉ መሆናቸው ነው። ይወዳደረናል ወይም ይቀድመናል ብለው ያስቡትን ሰው ችሎታውንና አገልግሎቱን አላንሰው ለማውራት፣ ያልሆነውን ሆነ፣ ያላደረገውን አደረገ በማለት፣ በም በማጥፋትና በማሰጠፋት የራሳቸውን ትልቅነት ለማጋነን የሚሞክሩ ክርስቲያኖች አሉ። ይህን የመሰለ ጥቃት ደርሶባቸው ተስፋ ቆርጠው፣ ደምተውና ቆበለው ከአገልግሎት የወጡ፣ ወይም ችሎታ፣ እቅምና ጥሪ አያላቸው ከዳር ተገልለው የተቀመጡትን ቤታቸው ብቻ ይቁጠራቸው። በመንፈሳዊ አገልግሎት ዙሪያ ያሉ፣ ጥሩ ልብ ያላቸውም አንዳንድ አውነተኛ የሆኑ አገልጋዮች፣ የሌሎችን መጠቃት ያዩ፣ “አንድ አክሌ ተባርራ እንዳልወጣ” በማለት፣ ራሳቸውን ለመከላከል፣ አገልግሎታቸውን ለመጠበቅ በተመሳሳይ ውጊያ ውስጥ በማወቅም ሆነ ባለማወቅ ሲገቡ ይታያሉ። ይህን ዓይነቱ መንፈስ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ የሆነው “ገርነት” በክርስቲያኖች ሕይወት ውስጥ ፈጽሞ እንዳይታይ ያደርጋል።

4.2. የሰልጣን ጥማትና ምኞት፥

ጸብ ጫሪነትና ራስን ማተላቅ በሚታይበት ዓለም ውስጥ፣ ለጥቅማችን ስንል ያገኘነውን ሥልጣን አፈፍ አድርገን ለመያዝ መታገላችን አይቀርም። “ለውጥ ለማምጣት ከፈልገህ፣ ታዋቂ የሆነ ጥሩ ሥራ ለመሥራት ሥልጣን ባለበት ሥፍራ መቀመጥ አለብህ፤ ካልሆነ ግን መውደቅህና የትም መቅረትህ ነው” የሚለውን አባባል አንደ መጽሐፍ ቅዱስ ቃል ብዙዎች ያመኑትና የተቀበሉት ይመስላል። ስለዚህ በዓለም ውስጥ ታዋቂ ሰው ለመሆን አንዲችሉ የሚፈልጉትን ሥልጣን በትክክል ማግኘት ካልቻሉ፣ ትክክል ባልሆነ መንገድ ሲጠቀሙ አናያለን። ይህንን ሀብብ የበለጠ ለመረዳት፣ በጊዜው ውስጥ በቤተ ክርስቲያን አካባቢ የሚደረገውን አንቅስቃሴ እንመልከት። መበበዝ፣ ማስተማር ቢችሉም ባይችሉም፣ ጥሪው ቢኖራቸውም ባይኖራቸውም፣ አገር ውስጥ

ጥም ሆነ ውጪ አገር የሚኖሩ ብዙዎች “ፓስተር” መሆን ይፈልጋሉ። ምክንያቱም ይህንን የኢኮኖሚ ጉዳይ ይህንን የሁሉም ምክንያት የተለያየ ነው። ይህን ምባሌ ያመጣሁት ይህንን ለመዘርዘር ላይሆን፣ ሰዎች ሥልጣንን በትክክል አላቸው መንገድ ማግኘት ሲቻላቸው፣ ትክክል ባልሆነ መንገድ እንዴት እንደሚጠቀሙ ለማባዩት ብቻ ነው።

የሚፈልጉት ወይም የሚመኙት “ፓስተር” ለመሆን ከሆነ፣ ቤተ ክርስቲያኒቷ “ፓስተር” ካላት፣ ያንን ሥፍራ የማግኘት ዕድላቸው በጣም የጠበበ እንደሆነ ያውቃሉ። ያላቸው መንገድ፣ ሌላ ቤተ ክርስቲያን መጀመር ብቻ ነው። በሀላብ ከሚሰማሟቸው፣ በአንዳንድ ምክንያት ከመጋቢው ጋር የተጋጨ፣ አንዳንድ ቅሬታ ካላቸው ሰዎች ጋር በጣም መቀራረብ ይጀምራሉ። እቤታቸው በመገባበዝ አብረው መብላት፣ አብረው መጠጣት ይጀምራሉ። ይሄ ሁሉ ከፋት የለውም። ጠለቅ ብለን ምክንያታቸውን ስንመረምር ግን፣ መልካም የክርስትና ሕብረት ለመፍጠር ባይሆን፣ ድብቅ የሆነውን አጀንዳቸውን ተግባራዊ ለማድረግ ነው። በቤተ ክርስቲያናቸው ላይ ያላቸውን አንዳንድ ቅሬታ ይለዋወጣሉ። የአምልኮቴ ፕሮግራም እነርሱ እንደሚፈልጉት ሞቅ የማይል ከመሰላቸው፣ “...መንፈስ ቅዱስ ታስሯል፤ መንፈስ ቅዱስ በዚህ ቤተ ክርስቲያን አይሠራም...” ይላሉ። ሞቅ ያለ አምልኮት ያለበት ከሆነ ደግሞ “...መዝሙር መዝሙር ብቻ አንጂ ቃሉ አይሰበክም... ጥሩ አድርጎ የሚመዝገበን መጋቢ የለንም...” ይሉና። “ለምን አብረን አንጸልይም፣ ለምን አብረን መጽሐፍ ቅዱስ አናጠናም” በማለት አንዳንድ ሰዎች ጨማምረው ከአንደኛቸው ቤት መስብስብ ይጀምራሉ። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚካሄደውን ፕሮግራም እየነቀፉ፣ ያለውን መጋቢ ድካሙን በማውራት ሁከት እንዲፈጠር ያደርጋሉ። እዚያው ቁጭ ብለው ፓስተሩን መፈንቀል ካልቻሉ፣ “በነጻነት የምናመልከበት ሥፍራ አንሄዳለን” በማለት ሌላ ቤተ ክርስቲያን ይከፍታሉ። ያ ፓስተር የመሆን ጥማት የነበረው ሰው፣ እዲበ የተከፈተው ቤተ ክርስቲያን መጋቢ ይሆንና፣ ከሌላ ቦታ እንዲሁ አስመጥቶ ሹመቱን ያረጋግጣል። እንዲህ ዓይነት የሥልጣን ጥማትና ምኞት ባየለበት አካባቢና ሁኔታ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ የሆነው ገርነት አብቦ መታየት አይችልም።

ሥልጣን፣ ወይም ሹመት የሚፈልጉ ሰዎች ያሉት ፖለቲካው ዓለም ውስጥ ብቻ አይደለም። በቤተ ክርስቲያን አካባቢም ባሉት ሰዎች ዘንድ ይታያል። የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወታችን እንዳለ የሚታወቀው ከአግዚአብሔር ጋር በሚኖረን ግንኙነት ብቻ ባይሆን፣ ከሰው ጋር በሚኖረን ግንኙነትም ነው። ከሌሎች ጋር ስንኖር የክርስቶስን ባሕር እናላይ ይሆን? ጳውሎስ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬን ከመዘርዘር በፊት የሥጋ ሥራ የሆኑትን ይዘረዝራል። “...ጠላ

ትነት፣ ንትርክ፣ ቅንዓት፣ ቁጣ፣ ራስ ወዳድነት፣ መሲያየት፣ አድመኛነት፣ ምቀኝነት..." (ገላት. 5፥20-21)። የሥጋ ፍሬ ግጭትን፣ ሁከትን በሰዎች መካከል እንዲፈጠሩ ሲያደርግ፣ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ግን በሰዎች ዘንድ እንድንትን ይፈጥራል። መሲያየት ባለበት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሥጋ ፍሬ እንጂ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ እንደማይታይበት ግልጽ ነው። አማኝ ለእግዚአብሔርና ለቃሉ ራሱን ትሁት ሲያደርግ፣ ስለ አለው ስጦታም ሆነ ችሎታ፣ እንዲሁም ስለደረሰበት ደረጃ ትሁት ይሆናል። በጠቅላላው ያለው ነገር ሁሉ ከእግዚአብሔር እጅ የተቀበለው እንደሆነ ይገነዘባል። ሁላችንም ይህንነታችንን ያገኘነው በእኛ ሰፊ ሥራ ላይሆን በእግዚአብሔር ጸጋ ብቻ እንዳገኘን አናውቃለን። በአምነት ከመቀበል ይልቅ ለደህንነታችን ምንም ነገር አስተዋጽኦ አላደረግንም። በእግዚአብሔር ፊት ራሱን ትሁት ያደረገ አማኝ፣ በሰውም ፊት ትሁት መሆን አይከብደውም። ትሁትናም የሚታየው አንዱ ለሌላው ራሱን ዝቅ አድርጎ ማሰገዝት ሲችል ነው።

- ➔ ጳውሎስ፣ "ከክርስቶስ ክብር ብላችሁ፣ ከእናንተ እያንዳንዱ ለሌላው ይታዘዝ" ይላል (ኤፌ. 5፥21)።
- ➔ ጴጥሮስ ደግሞ "...ሁላችሁም ትሕትናን እንደ ልብሰ ለብላችሁ አንዱ ሌላውን ያገልግላል..." ይላል (1 ጴጥ. 5፥5)።
- ➔ ያዕቆብ ደግሞ ራሱን ለሌላው ማሰገዝት ከእግዚአብሔር የሚገኝ ጥበብ እንደሆነ ሲገልጽ "ነገር ግን ከእግዚአብሔር የሚገኘው ጥበብ በመጀመሪያ ገደብ ነው፤ ቀጥሎም በላግ ወዳድ፣ ደግሞ ታዛዥ፣ ምሕረት አድራጊ፣ ጥሩ ፍሬ የሞላበት አድልዎና ግብዝነት የሌለበት ነው" (ያዕ. 3፥17) ይላል።

"አንዱ ለሌላው ይታዘዝ" ለሚለው ቃል፣ አጳሎስና ጴጥሮስ ጥሩ ምሳሌዎች ናቸው። አጳሎስ የተማረ ሰው፣ የእግዚአብሔርን ቃል ጠንቅቆ የሚያውቅ፣ ስለ ኢየሱስ ጥሩ አድርጎ የሚያስተምር፣ የንግግር ችሎታ የነበረው፣ የሙሉ ጊዜ አገልጋይ ነበር። አጳሎስ አንድ ድካም ነበረበት። ስለ ክርስቶስ የነበረው ዕውቀት ትክክል ነበር፤ ነገር ግን የተሟላ አልነበረም። ስለ ዮሐንስ እንጂ፣ ስለ አማኝ ጥምቀት አያውቅም ነበር። ጽረስቂላና አቂላ ጌታን በጣም የሚወዱ ባልና ሚስት፣ በኤፌሶን ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሲሰብክ ሰምተውት ቤታቸው ጠርተው ማወቅ ያለበትን እንዲያውቅ አደረጉት (የሐዋ. 18፥24-26)። አጳሎስ ምክራቸውንና ትምህርታቸውን በደስታ እንደተቀበለ ግልጽ ነው። ምክንያቱም አጳሎስ አካያ ሄዶ ለማስተማር ሲፈልግ፣ የአጳሎስን አገልግሎት እንዲቀበሉ ደብዳቤ ጽፈውለት ነበር። እዚህ ላይ የአጳሎስ የትህትና

መንፈስ እጅግ ደስ ያስኛል። አጳሎስ በአገልግሎት ውስጥ የሚደነቅ ችሎታ የነበረው ሰው ቢሆንም ከጽረስቂላና ከአቂላ መመሪያ መቀበል አልከበደበትም።

"አንዱ ለሌላው ይታዘዝ" ለሚለው መመሪያ ጴጥሮስ ሌላው ጥሩ ምሳሌ ነው። ጴጥሮስ ወደ እንጾክያ በመጣበት ጊዜ የግብዝነት ሥራ ሲሠራ ጳውሎስ አይቶት፣ ፊት ለፊት እንደገሰጸው ይናገራል። ጴጥሮስ ራሱን በመከላከልና ከጳውሎስ ጋር በመከራከር ፈንታ ግሳጼውን ራሱን ዝቅ በማድረግ ተቀበለ። ጴጥሮስ፣ "ጌታን በማወቅ እኔ ስለምቀድም ግሳጼውን አልቀበልም" አላለም። ከሌሎች አግር ሥር ቁጭ ብሎ መማርና አስፈላጊም ከሆነ መገሰጽ፣ ኩሩ ለሆነው ሥጋዊ ተፈጥሯችን (ባሕሪያችን) ከባድ እንደሚሆን የታወቀ ነው። የገርነት (ትህትና) ፍሬ፣ መንፈስ ቅዱስ በሕይወታችን ውስጥ ሲሠራ የሚያድግ ነው። ይሁን እንጂ፣ የእኛ የግል ትብብር ከሌለበት እንዲሁ የሚገኝ አይደለም። የእኛን ፈቃድ መንፈስ ቅዱስ በጋይል ተጭኖ ሳንወድ በግድ ገሮች አያደርገንም። በአስቸጋሪ ሁኔታ ውስጥ እንድናልፍ በመፍቀድ ራሳችንን ትሁት እንድናደርግ ግን ይረዳናል።

ገርነት በሕይወታችን ተገልጾ የሚታይበት ሌላው ነገር እርስ በርስ በመከባበራችን ነው። ጳውሎስ "በትሕትና ተሞልታችሁ ሌሎች በዎች ከእናንተ እንደሚሻሉ አድርጋችሁ ቁጠሩ እንጂ ወገን በመለየትና በራስ ወዳድነት ወይም 'ያለ እኔ ማን አለ' በሚል ትምክሕት ምንም ነገር አታድርጉ" (ፊልጵ. 2፥3) በማለት ይመከረናል። ኢየሱስ፣ የክብር ሥፍራ በመፈለጋቸው ፈሪሳውያንን ገስጽቸው። በእነርሱ ላይ ከመፍረድ ይልቅ፣ የእኛስ ሁኔታ ከፈረሳውያን ክብር ፍለጋ የተለየ ይሆን? ብለን ራሳችንን መጠየቅ ይገባናል። እርስ በርስ መታዘዝን ዝቅ ብሎ ማገልገልን፣ እንዲሁም እርስ በርስ መከባበርን፣ በሕይወታችን መለማመድ ይገባናል። መንፈስ ቅዱስ ትሁት እንድንሆን ያስችለናል እንጂ፣ ትሁት እንደማያደርገን ማወቅ አለብን። ጳውሎስ በሁሉም ነገር መርካትን እንደተማረው ሁሉ፣ እኛም ትሕትናን መማር አለብን። የራሳችንን ፈቃድ ስንገልጽ፣ መንፈስ ቅዱስ ትሕቶች እንድንሆን ያስችለናል።

5. የገርነት ፍሬን ማዳበር

ክርስቲያኖች በዓለም ውስጥ "የእግዚአብሔር ሕዝብ" እንድንሆን የተጠራን ነን። የተጠራነውም የራሳችንን የግል ሕይወት ለማሳየትና ሰዎችን ወደ ራሳችን ለመሳብ፣ እኛ ከሌሎች የተሻልን መሆናችንን ለማሳየት ወይም እንድንመስገን ላይሆን፣ የክርስቶስ አካል ሆንን በጨለማው ዓለም ውስጥ ሳለው

ሕዝብ ብርሃን ለመሆን የእግዚአብሔርን ማንነት ለማያውቁት ምሳሌ ሆነን ማንነቱን እንድናሳይ ብቻ ነው። ጠብ ጫሪነት ራስን አተልቆ ማሳየት በሞላ በት ዓለም ውስጥ የገርነት ፍሬ በሕይወታችን ሊዳብር የሚችለው እንዴት ነው?

5-1. የጸሎት አቋማችንን በመለወጥ

ከጥንት መንፈሳዊ እባቶች መካከል አንዱ፣ “ጸሎት፣ የቁጣ ማጥፊያ ነው” አለ። ይህን ያለበት ምክንያት ምን ይሆን? በብዙ ዘመናት ውስጥ እንደ ታየው፣ አንዱ ስለ ሌላው ሰው ከባድ ቃል መናገር ይህን ያህል አስቸጋሪ አይደለም። ስለሰቆጣው ወይም በላቀቀው ሰው ክፉ ነገር ለእግዚአብሔር መናገር ግን በጣም ከባድ ነው። ኢየሱስ ጠላቶቻችንን የሚያሳድዱንን እንደንወዳቸውና እንደንጸልይላቸው መመሪያ ሰጥቶናል። “...ጠላቶቻችሁን ውደዱ፤ ለደትና መከራ ለሚያደርሱባችሁም ጸልዩላቸው። ይህን ብታደርጉ በሰማይ ላለው አባታችሁ ልጆች ትሆናላችሁ። እርሱ ለክፉዎችና ለቅኖች ፀሀ ዩን ያወጣል፤ እንዲሁም ለደጋግ ሰዎችና ለኃጢአተኞች ዝናሙን ያዘንማል” ይላል (ማቴ. 5፥44-45)። ጸሎታችን እነርሱ ተለውጠው ተወዳጆች እንዲሆኑ ሳይሆን ለእነርሱ በንጸልይ በእኛ ልብ ውስጥ ለውጥ እንዲመጣ ነው። እንደ ኢየሱስ አባባል፣ በሰማይ ላለው አባታችን ልጆች መሆን የምንችለው ጠላቶቻችንን ለንወድ፣ ለደትና መከራ ለሚያደርሱብን ሰዎች በንጸልይ ነው። ለሌሎች ሰዎች፣ በተለይ ለጠላቶቻችን በንጸልይ፣ ልባችን ይለበልበና በእነርሱ ያለን አስተያየት ተለውጦ በእግዚአብሔር አምላላ እንደተፈጠሩ ሌሎች ሰዎች በገርነት እንድንቀበላቸው ጉልበት ይኖረናል።

ጸሎት፣ እግዚአብሔር ወደሚገኝበት ሥፍራ እንደሚያቀርበን ካመንን ወደ ጸሎትና እግዚአብሔር ከሚገኝበት ሥፍራ በትህትና እንቅረብ። ለዚህ ነው በዓለም ዙሪያ የሚገኙ ክርስቲያኖች አብዛኞቹ ለመጸለይ ሲፈልጉ በጉልበታቸው የሚንበረከቱት። ክርስቲያኖች ሲጸልዩ የሚንበረከቱት፣ “ሰንን በረከክ እግዚአብሔር በተሻለ መንገድ ይሰማናል” ብለው በማመን ሳይሆን በእግዚአብሔር ፊት እውነተኛ ማንነታቸውን ለመግለጽ ነው። እርግጥ ነው ክርስቶስ በሠራው ሥር በእግዚአብሔር ፊት በድፍረት መቆም እንችላለን። ነገር ግን በፈቱ የምንቀርበው በራሳችን ዋጋ የሌለን መሆናችንና እንዲሁም የራሳችንን ድካምና ጉድለት አውቀን ነው። በዚህ ዓይነት በንቀርብ በራሳችን ቅድስና ተሞልተን “እንደ ሌሎች ሰዎች አይደለሁም” በማለት ራሳችንን እያመለከንን በእግዚአብሔር ፊት በምንቆምበት ጊዜ እንደሚታየን የሌለው ሰው ድካምና ጉድለት አይታየንም።

በክርስትና እምነት ውስጥ አማኞች ሁልጊዜ ኃጢአተኞችና ደካማዎች መሆናቸውን ማወቅና መቀበል አለባቸው። የራሳቸውን ደካማነትና ኃጢአተኝነት ሲረዱ፣ በሌሎች ላይ ለመፍረድ አይነሱም። ኢየሱስ ያቺን ምስኪን አመንዝራዊት እንዲፈርድባት እየጎተቱ ሲያመጧት፣ ኢየሱስ እንዲያዩ ያደረጋቸው፣ ራሳቸው ከኃጢአት ሁሉ ንጹህ አለመሆናቸውን ነበር። “ከእናንተ መካከል ኃጢአት የሌለበት በመጀመሪያ ድንጋይ ይወርወርባት” አላቸው” (ዮሐ. 8፥7)። እንደዚህች ሴት ከላሾች የራሳችንን ድካምና ውድቀት ማየት ሲያቅተን፣ በሌሎች ላይ ከመፍረድ ወደ ኋላ አንልም። ኃጢአተኞች፣ በእግዚአብሔር ጸጋ ብቻ የዳንን መሆናችንን በንረዳ፣ በገርነት የምንቀበላቸው ብቻ ሳይሆን እኛ የተቀበልነውን ዓይነት ጸጋ እንዲቀበሉ እንፈልጋለን። ጳውሎስ ለኤፌሶን አማኞች በጸፈው መልዕክቱ ጥሩ ትምህርት ትቶልናል።

➔ “ከቶ ከአፋችሁ ክፉ ቃል እይውጣ፤ ነገር ግን ለሚሰሙት ጸጋን የሚሰጥና ለማጽ የሚጠቅም፣ ለሰዎችም አስፈላጊ የሆነውን ቃል ተናገሩ። ለምትዋጁበት ቀን መያዣ እንዲሆናችሁ የታተማችሁበትን ቅዱሱን የእግዚአብሔር መንፈስ አታሳዝኑ። መራራነት፣ ንዴት፣ ቁጣ፣ ጩኸት፣ ሲድብና ማናቸውም ዐይነት ክፉት ሁሉ ከእናንተ ወዲያ ይራቅ። ይልቅስ እርስ በርሳችሁ ድጎችን እዛኞች ሁኑ፤ እግዚአብሔር በክርስቶስ ይቅር እንዳላችሁ፤ እናንተም እርስ በርሳችሁ ይቅር ተጣባሉ። እንግዲህ እግዚአብሔር የሚወድዳችሁ ልጆች እንደ መሆናችሁ መጠን እርሱን ምስሉ። ክርስቶስ እንደወደደንና እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ መልካም መጻዛ ያለው መባና መሥዋዕት እድርጎ ሕይወቱን ስለ እኛ አሳልፎ እንደ ሰጠ እናንተም በፍቅር ኑሩ” (ኤፌ. 4፥29-32፤ 5፥1-2)።

5-2. የራስን መብት ለሌላው አሳልፎ መተው

በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ ክርስቲያን ፈጽሞ ግጭት አይደርስበትም ማለት ሳይሆን ግጭቱን በተለየ መንገድ መሥመር ያስይዛል ማለት ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን አማኞች፣ በብዙዎቹ ላይ ህዘንና ቅሬታ ነበረው። ይሁን እንጂ፣ የሚይዛቸው በትህትናና በየዋህነት ነበር። “...በክርስቶስ ገርነትና ደግነት እለምናችኋለሁ” ይላቸው ነበር (2 ቆሮ. 10፥1)። ክርስቲያኖች ብዙ ጊዜ ከሌሎች ክርስቲያኖች ጋር በአንዳንድ ጉዳዮች ላይ ግጭት ይኖራቸዋል። ይህ ሲሆን ሰዎች ከእኛ የተለየ ሀሳብ ሲኖራቸው፣ ሁልጊዜ “እነርሱ ተሳታፊዎች እኛ ግን ልክ ነን” አንበል። አቋማችን ይህን ዓይነት ከሆነ ትክክለኛውን ማንነታችንን መርሳታችን ነው። የራሳችንን ፈቃድና ፍላጎት አልፎ አልፎ መተው እንደሚያስፈልገን መዘን

ጋት የሰብንም። ያዕቆብ “...ከእግዚአብሔር የሚገኘው ጥበብ በመጀመሪያ ገዥ ነው፤ ቀጥሎም ሰላም ወዳድ፤ ደግሞ ታዛዥ፤ ምሕረት አድራጊ፤ ጥሩ ፍሬ የሞላበት፤ አድልዎና ግብዝነት የሌለበት ነው” ይላል (ያዕ. 3፥17)። የሌላውን አሳብ መቀበል የደካማነት ምልክት አይደለም። የራስን መብት ሌላው ማሳሰፍና ስህተትን እምኖ መቀበል እሁንም የደካማነት ምልክት አይደለም። ይህን ለመቀበል ለብዙዎች ከሳድ ነው። ክርስቲያኖችም ከዚህ የተለዩ አይደሉም። ቢሆንም፤ ልዩ መሆን የሚያስችለን ኃይል እለን። ምክንያቱም “ሁልጊዜ እኔ ልክ ነኝ” ከሚል እምነት ነጻ መውጣታችን ነው። ከስዎች ጋር የማንስማማበት ነገር ሲኖር፤ የራሳችንን ፍላጎት ለመፈጸም ጦርነት መግጠም እያስፈልገንም። ነገር ግን ያለንን ሀሳብ በትህትና መግለጽ ይገባናል። ከዚህ በኋላ ሀሳባችንን የማይቀበሉት ከሆነ ጉዳዩን በእግዚአብሔር መተው እንችላለን።

የራሳችንን መብት በፈቃደኛነት ስለ ሌላው ስንል ስንተው፤ ውጤቱን በእግዚአብሔር እሳልፈን ስንሰጥ፤ በግጭትና በክርክር ከምናገኘው የበለጠ የተሻለ ውጤት እናያለን። ብዙ ጊዜ ሁኔታዎች በእኛ ቁጥጥር ሥር ናቸው ብለን ስናምን፤ የራሳችንን ዕጣ ፈንታ ወሳኞች የሆንን መስሎ ይሰማናል። በዚህ ምክንያት ብዙ ጊዜ ራሳችንን ለማሳደግ ከፍተኛ ትግል እናደርጋለን። ክርስቲያኖች ግን የተጠራው ከዚህ በተለዩ ዓይነት እንድንኖር ነው። እግዚአብሔር ወደ ከበረው ሥፍራ ያደርሰናል እንጂ፤ ሌላውን ሰው በመግፋትና በመጫን የምናገኘው አይደለም። ራሳቸውን ዝቅ የሚያደርጉትን እግዚአብሔር ከፍ ያደርጋቸዋል። በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ በሰው ዘንድ ምንም የማይመስሉትን እግዚአብሔር ከፍ ያደርጋቸዋል፤ በራሳቸው ትግል ከፍ ለማስት የሚሞክሩ ከሆነ ግን የሚፈልጉትን የክብር ሥፍራ አያገኙም። በትሕትና መንገድ ሳይሄዱ ክብርና ሥልጣን በራሳቸው ኃይል ያገኙ እንድቀን እግዚአብሔር ራሱ ዝቅ ያደርጋቸዋል።

12

ራሥን መግዛት ድንበር ሳይለቁ መኖር

“የመንፈስ ፍሬ ግን ...ራስን መግዛት...ነው።”
(ገላት. 5፥22)

“ራሱን የማይቆጣጠር ሰው፤ ቅጥሯ እንደ ፈረሰ ከተማ ነው።”
(ምሳሌ 25፥28)

ራስን መግዛት፤ በዓለም ውስጥ በጣም አስደናቂ ከሆኑት ነገሮች መካከል እንደኛው ሲሆን፤ ገደቡን ሳይለቅ፤ ወይም ከቁጥጥር ውጪ ሳይወጣ፤ ትክክለኛውን ቦታ ይዞ ከተገኘ፤ በጣም ጥሩና ጠቃሚ እንደሚሆን፤ ነገር ግን ከቁጥጥር ውጪ ሲወጣ፤ እጥፊና አደገኛ መሆን የሚችል መሆኑ ነው። ለምሳሌ እሳት የተወሰነለትን ቦታ ከያዘ በጣም ጠቃሚ ነው፤ ምግባችንን ያበስላል፤

ቢታችንን ያሞቃል፤ እንዲሁም ልዩ ልዩ አገልግሎትን ይሰጣል። ከቁጥጥር ውጪ ሲሆን፤ ከተወሰነለት ግድብ ሲወጣ ግን ትልቅ ጥፋት ያደርሳል። እንዲሁም ውሃ ከተገደበለት ሥፍራ ካልወጣ፤ ምግባችንን ለማብሰል ያስችለናል፤ ዛፎችን ያሳድጋል፤ ለመርከብ የመጓጓዣ መንገድ ይሆናል። ከተገደበለት ክልል ሲወጣ ግን ትልቅ ጎርፍ ሆኖ ከፍተኛ ጥፋት በሰውና በንብረት ላይ ያደርሳል።

ራስን መግዛት ማለት በራሳችን ኃይል ሕይወታችንን ማለታቸዋልና መጠበቅ ማለት አይደለም። ትዕግሥተኛ ከመሆን ለሰሜት ግፊት "አምቢ!" ከማለት ያለፈ ነው። በራሱ ውሳኔ የሚገኝ ድል፤ እስከተወሰነ ድረስ ያቆመናል። ቢሆንም በራሳችን ቆራጥ ውሳኔ ያደረግነው ለሌሎች በልባችን ኩራት ይለማናል። ለእኛ በህንትና ለእግዚአብሔር ክብር ሲሆን የሚችለው ራስን መግዛት የምንለማመደው ግን ለጌታ ሙሉ በሙሉ ራሳችንን በናበረከብ ብቻ ነው። ለጌታ ሙሉ መስጠት ሲኖረን፤ የመንፈስ ፍሬ የሆነው ራስን መግዛት በሕይወታችን ይታያል። ራስን የመግዛት ኃይል የሚሰጠን እግዚአብሔር አንደሆነ ዳውሎስ ሲገልጽ፤ "...እግዚአብሔር የሰጠን የኃይልና የፍቅር ራስንም የመግዛት መንፈስ እንጂ የፍርሃት መንፈስ አይደለም" ይላል (2 ጢሞ. 1፡7)። በየትኛውም አገር ያሉ የሞራል እስተማሪዎች፤ "ራስን ግዛ" በማለት ያስተምራሉ። ለው ያለመንፈስ ቅዱስ እርዳት ራሱን ለመግዛት ቢሞክር፤ በራሱ ላይ እውነተኛ ድል ማግኘት አንደማይችል የታወቀ ነው። ራስን መግዛት ጥሩ ያልሆነ ውን ፍላጎት መቆጣጠር ብቻ ላይሆን፤ መልካም ነገር ለመሥራት በቂ ጉልበትን ማግኘትም ነው።

1. ሰሜትን መቆጣጠር

እግዚአብሔር ሰውን ሲሠራው ሰሜትን ሰጥቶ ነው የፈጠረው። የሚያሳዝን ነገር ሲገጥመው እንዲያዝን፤ ጥሩ ነገር ሲያጋጥመው ደስ እንዲለው፤ የሚያስቆጣ ነገር ሲገጥመው እንዲቆጣ፤ ክፉና እንዲሁም የሚያሳሳብ ነገር ሲደርስበት እንዲያስብና እንዲጨነቅ አድርጎ ነው የፈጠረው። እነዚህ ሰሜቶች ትክክለኛውን ቦታ ከያዙ፤ ከተወሰነላቸው ገደብ ካልወጡ ጠቃሚና እስፊ ላሊዎች ናቸው። ከቁጥጥር ውጪ ሲወጡ ግን፤ ጉዳት ላይ ይጥላሉ። መቆጣት ኃጢአት አይደለም፤ ግን ቁጣችን ከመስመር ሲወጣና ሌላውን ሰንገዳ፤ ያኔ መቆጣት ኃጢአት ይሆናል። ለዎች የቁጣ ሰሜታቸውን መቆጣጠር አቅቷቸው በሚወለዱት እርምጃ፤ የብዙዎች ደም ያለአግባብ ይፈላል፤ የብዙዎች ትዳር ይፈርሳል፤ ዓለም በጦርነት ትታመላለች።

ሐዋርያው ዳውሎስ የመንፈስ ቅዱስን ፍሬ ሲዘረዝር፤ "ራስን መግዛትን" መጨረሻ ያደረገው፤ እስፊ ላሊነቱ ከሌላው ያነሰ በመሆኑ አንዳልሆነ እናውቃለን። ራስን መግዛት ሥጋን፤ መንፈስንና አዕምሮን መቆጣጠር ነው። ሰው አብዛኛው ትግሉ የሚካሄደው በራሱ ሕይወት ውስጥ ነው። የንዴት ሰሜት፤ ነፍሱን የሚዋጋው የፍትወት መንፈስ የሚካሄደው ከውስጥ ነው። ከውስጥ ያለው ትግልና ጦርነት ከውጪ ከሚካሄደው ጦርነት የከፋና ኃይለኛ ነው። የሥነ ምግባር ምሁራን "ራስን መግዛት" ምን ያህል መልካም ገጸ ባሕሪ መሆኑን ይግለጹ አንጂ፤ ያለ ልዩ አርዳታ ተግባራዊ ማድረግ ግን እንደማይቻል የተረዱት አይመስለም። ራስን መግዛት ማለት ትክክለኛ ያልሆነው ፍላጎት በሕይወታችን እንዳይሰለጥን ማድረግ ነው። ትክክለኛ የሆነውን ለማድረግ፤ መጀመሪያ ትክክል ካልሆነው ነገር ላይ ራስን ማላቀቅ ያስፈልጋል። ራሥን ለማላቀቅም ትልቅ ጉልበት ወይም ኃይል ይጠይቃል። የመንፈስ ፍሬን ለማፍራት ከሥጋ ሥራዎች መላቀቅን ይጠይቃል። የሥጋ ሥራዎችንም ዳውሎስ በገላት. 5፡19-21 ላይ በዝርዝር አቅርቧቸዋል። ራስን መግታት ሲያቅተን፤ የሥጋ ፍሬዎች በሕይወታችን ከፍተኛውን ስፍራ ይይዙና ሕይወታችንን ይቆጣጠሩታል። የመንፈስ ቅዱስ ዋና ዓላማ ለውን ሙሉ ለው ማድረግ ነው። ሙሉ ለው አንዲሆንም የአካሉ ክፍሎች ሁሉ፤ በተለይ የሰሜቱ ዝንባሌ በቁጥጥር ሥር መዋል አለበት። ራስን መግዛት ማለት ራስን በቁጥጥር ሥር ማዋል ማለት ነው።

ራስን መግዛት ማለት ራስን መያዝ፤ በራሳችን ኃይልና ጉልበት መለወጥ ማለት አይደለም። ለሰሜታችን ዝንባሌ ላለመረታት ውሳኔ ማስተላለፍ አይደለም። ብርቱ ውሳኔ ለጭነት ትልቅ ሥራ መሥራት የሚያስችል ይሁን እንጂ ይኸው ስኬት የትዕቢትን መንፈስ በውስጣችን መክተት ይችላል። ራስን መግዛት፤ ለእኛ በህንት፤ ለእግዚአብሔር ክብር እንዲውል ነው። ይሄም የሚቻለው መጀመሪያ ራሳችንን ለእግዚአብሔር በናበረከብ ለፈቃዱ ራሳችንን በናበገዛ ወይም ሙሉ በሙሉ መስጠት ስንችል ነው። ይህ ከሆነ መንፈስ ቅዱስ ራሳችንን እንድንቆጣጠር ፍላጎቱንና ኃይሉን ይሰጠናል።

- ዳውሎስ፤ "...እግዚአብሔር የሰጠን የኃይልና የፍቅር ራስንም የመግዛት መንፈስ እንጂ የፍርሃት መንፈስ አይደለም" ይላል (2 ጢሞ. 1፡7)።
- እንዲሁም ሐዋርያው ጴጥሮስ ደግሞ፤ "...ለው ሲሸንፍ ላሸናፊው ባሪያ ሆኖ ይገዛል" ይላል (2 ጴጥ. 2፡19)።

በጥንት ዘመን ከተሞች ለጠላት ጥቃት የተጋለጡ እንዳይሆኑ በአጥር ይከበሩ ነበር። ነህም የኢየሩሳሌም ቅጥር መፍረሱን ሲለማ ቁጭ ብሎ ያለቀ ሰው፤ የከተማው ቅጥር ከፈረሰ አገሪቱ ለጠላት እንደምትጋለጥ፤ ከተማዎቿ እንደሚፈራርሱና እንዲሁም በእሳት እንደሚቃጠሉ ሰማቀ ነበር። ራሱን መግዛትም ለአማኞች፤ ከኃጢአት ፍላጎት፤ ነፍሱን ለማጥፋት ከሚታገል ጠላት እንደ መከላከያ አጥር ነው። የመቆጣጠር ጉልበት ያጣ ሰው በወራሪ ጠላት በቀላሉ የሚጠቃ ይሆናል። ቻርለስ ብሪጅ የተባለው ጸሐፊ ራሱን ስለመግዛት ሲገልጽ፤

► ራሱን መግዛት የማይሆንለት ሰው፤ “በቁጥጥር ሥር ባልዋለ የሰሜት ኃይል፤ ምንም ዓይነት የመከላከል ጥረት ቢያሳይ ራሱን አሳልፎ ይሰጣል። ራሱን ሥነ ሥርዓት የማሲያዝ አቅም (ጉልበት) ስለሌለው፤ ለፈተና የተጋለጠ፤ ኃጢአት በቀላሉ የሚከሰትበት፤ በጥምና ወዳሳ ሰበበት ነገር ድንገት ተገፍቶ የሚገባ፤ ቁጣው ወደ ነፍሱ መግደል የሚያደርሰው፤ ራሱን በአግባቡ መጠበቅ ባለመቻሉ፤ የፍትወት ምኞቱ ወደ ዝሙት የሚመራው ነው” አለ።⁵¹

ዛሬ በተለይ በምዕራቡ ዓለም ውስጥ የሚኖሩ ሰዎች ትልቁ ችግራቸው፤ ራሳቸውን መቆጣጠር አለመቻላቸው ነው። መልካም መሰለው ለሚታዩት እንዳንድ ነገሮች “እምቢ!” የማለት አቅም ያንሳቸዋል። ይህንን የሰው ድካም የተረዱ ነጋዴዎች፤ በቴሌቪዥን፤ በሬዲዮ፤ በየጋዜጣውና በየመጽሔቱ የማ ስታወቂያ ጎርፍ ያወርዱባቸዋል። ብዙዎች ዕቃው የማያስፈልጋቸው ቢሆንም፤ እንኳን ያንን የመግዛት የገንዘብ አቅም እንደሌላቸው አያወቁ፤ እንዲ ገዙ ለሚያባብላቸው ኃይል “እምቢ!” ለማለት አቅም ስለሚያንሳቸው ራሳቸውን ትልቅ ችግር ውስጥ የሚከቱ ጥቂቶች አይደሉም። ክርስቲያኖችም ከዚህ ድካም ነጻ አይደሉም። የሥጋ ፍላጎታቸው ሲያይል፤ ከጋብቻ ውጪ ለሚቀር ብላቸው የሥጋ ፈተና፤ “እምቢ!” የማለት አቅም የሌላቸው ብዙዎች ናቸው። አሜሪካ ውስጥ ከትዳራቸው ውጪ የሩካቤ ሥጋ ግንኙነት የሚፈጽሙ ከመቶ ሰላባ አንድ (31%) እንደሆኑ በቅርቡ በተደረገው ጥናት ታውቋል። ሁከት (ብጥብጥ) ከሚገመተው በላይ እየጨመረ ነው። ይሄ ሁሉ የሚያሳየው፤ ሰው ራሱን መግዛት የማይችል መሆኑ ነው።

ጠላታችን የሆነው ፈታኝ ለይማን በኃጢአት የሚፈትነን፤ ልዩ የሆነ ደስታ እንደሚሰጠን አውነትነት የሌለውን፤ ሊሰጠን የማይችለውን ነገር እንደሚሰጠን ተስፋ አየገባልን ነው። ይህን ዓይነቱን ተስፋ ባናገኝ ኖሮ ብዙ

ጊዜ የሚጎዳንን ነገር አናደርግም ነበር። አውነቱን አውቀን ራሳችንን መግታት ካልቻልን (ካልተቆጣጠርን)፤ እግዚአብሔር የሰጠንን የሞራል ሕግ ተላልፈን፤ ከምናገኘው ጊዜያዊ ደስታ፤ በመጨረሻ የምንከፍለው ዋጋ በጣም የከፋ እንደሚሆን መገንዘብ አለብን። አያንዳንዱ ኃጢአት የሚያስከፍለው የራሱ የሆነ ዋጋ ስላለው፤ እኛን ከጉዳት ለመጠበቅ እግዚአብሔር ጎጂ የሆነውን ነገር እንዳናደርግ ይከለክለናል። ከጋብቻ ውጪ የሆነ የወሲብ ኃጢአት የቤተሰብን አቋም ያፈርባል። ዝሙት መተማመንን፤ በቃል ኪዳን የተሳለፉትን ሰዎች እንድንት ያበላሻል። ውሸት፤ አብሮ ለመሥራት የሚያስችለውን ታማኝነት ያጠፋል። እነዚህ ሁሉ ትክክል እንዳልሆኑ ግልጽ ሲሆን፤ ከእነዚህ ችግሮች ለመዳን ራሱን መግዛት መቻል በጣም አስፈላጊ ነው። ራሳቸውን መቆጣጠር (መግዛት) ያልቻሉ ሰዎች በሕይወታቸው ምን ያህል እንደሚሰቃዩ ለመረዳት ይህን ያህል ከባድ አይደለም።

በአግባቡ ከተጠቀምንባቸው ብዙ ነገሮች ለሕይወታችን መልካምና አስፈላጊ እንዲሁም ደስታን ሊሰጡን የሚችሉ ነገሮች ናቸው። ነገር ግን “መልካም ናቸው” በሚባሉ ነገሮች እንኳን ራሱን መግዛት ካልተጨመረበት ከጥቅሙ ይልቅ ጉዳቱ የሚያመዝንበት ጊዜ አለ። ደስታ ይሰጣል የተባለው ኃጢአት፤ ጎጂ ሊሆን ይችላል። ማንኛቸውም ነገሮች ሚዛናቸውን ካልጠበቁ፤ መልካም የሆኑ ነገሮች እንኳን ጎጂ ሊሆኑ ይችላሉ። ጳውሎስ ለፊልጵስዮስ አማኞች ለማስተላለፍ የፈለገው መልዕክት ይህንን ይመሰላል። “የእነርሱ አምላክ ሆላቸው ነው አሳፋሪ የሆነ ነውር ነገር ለእነርሱ ክብራቸው ነው፤ አሳባቸውም የሚያተኩረው በምድራዊ ነገር ላይ ነው፤ ስለዚህ የእነርሱ መጨረሻ ጥፋት ነው” ይላል (ፊልጵ. 3፥19)።

መልካም የሆነውን ነገር ከሚገባው በላይ ከተጠቀምንበት፤ መልካም የሆነውም ነገር እንኳን ጎጂነት ያለው ሊሆን ይችላል። ምግብ ለሰውነታችን መልካም ነው፤ ግን ከመጠን በላይ ከተጠቀምንበት ግን ሆላችን አማልካችን ስለሚሆን፤ በእግዚአብሔር ፊት በደለኞች ያደርገናል። መልካም ናቸው የምንላቸው ነገሮች በቁጥጥራቸው ሥር አድርገው ባሪያዎች ሊያደርጉን ይችላሉ። የሩካቤ ሥጋ ግንኙነት ለደስታችን እግዚአብሔር ራሱ የፈጠረው ነው። ይሁን እንጂ ከጋብቻ ውጪ ሰንጠቀምበት ደስታ ሳይሆን ሞትን ያመጣብናል። ገንዘብ ለመኖር ያስፈልገናል። በአግባቡ ካልተጠቀምንበት ግን ሰግብ ግቦች ያደርገናል፤ በቁጥጥራችን ውስጥ ልናደርገው ሲገባ፤ ገንዘብ በቁጥጥሩ ሥር ሊያውለን ይችላል። ያኔ ከእግዚአብሔር ጋር የሚኖረንን ግንኙነት ያበላሽብናል። ይህ እንዳይሆን፤ አቅማችንን የሚያውቀው ጌታ በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ የሆነውን ራሱን መግዛትን ሊሰጠን ይፈልጋል።

⁵¹ Charles Bridges, An Exposition of Proverbs, Sovereign Grace Book Club, Evansville, Ind. 1959.

ራስን መግዛት ማለት ራስን በቁጥጥር ሥር ማዋል ነው። “የራስን ፍላጎት ማስገዛት” የሚል ገለጻ ቢሰጠው ትክክል ይሆናል። የራስን ተግባር ስሜት፣ ድርጊት መቆጣጠርን ያጠቃልላል። ራሱን መግዛት የቻለ ሰው ሥጋውን ማዘዝ፣ የተፈጥሮ ፍላጎቱን በቁጥጥር ሥር ማድረግ የቻለ ነው። ራሱን መግዛት የቻለ ሰው እንዲያደርግ የሚገፋፋውን ነገር ለምግባታት ለመቆጣጠር ራሱን ያለማመደ ነው። ራስን መግዛት እንዳንድ ጊዜ ብቻ የሚሆን ሳይሆን፣ ልማዳዊ የሆነ ዕቀባ ነው። በክርስትና አቋም፣ ራስን መግዛት ለደመ ነፍስ ፍላጎት መሸነፍ ሳይሆን፣ መንፈሳዊነት ላለው ነገር መስጠት ነው። ራስን መግዛት የሚቻለው ኃጢአተኛ የሆነውን የሰው ተፈጥሮ በቁጥጥር ሥር እስከ ማዋል ድረስ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እየደጋገመ አሮጌውን ለውነታችንን መስቀል ይለዋል። ጳውሎስ “ኃጢአተኛው ሰውነታችን እንዲወገድና የኃጢአት ባሪያዎች መሆናችን እንዲቀር አሮጌው ሰውነታችን ከክርስቶስ ጋር መሰቀሉን እናያለን” ይላል (ሮሜ 6:6)።

ከኃጢአት ነጻ መሆን የምንችለው ኃጢአተኛውንና አሮጌውን ሥጋችንን በማስወገድ ነው። አሮጌውን ፍላጎታችንን ስንገድል፣ በመንፈስ ቅዱስ ከሚመራው ልብ ውስጥ የሚፈልቀውን ደስታ እናገኛለን። ምድራዊ የሆነውን ፍላጎታችንን ከልባችን ስናስወግድ፣ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ለማፍራት የተመቸን እንሆናለን። ጳውሎስ “በእናንተ የሚገኙትን የምድራዊ ሕይወት ምቹቶችን ሁሉ ግደሉ...” ይላል (ቆሊ. 3:5)። የራሳችንን ፍላጎት ማርካት ስንተው፣ የእግዚአብሔር ፈቃድ ሥፍራውን ይይዛል። ሥጋዊነት ከእግዚአብሔር ፈቃድ ጋር አብሮ አይሄድም። ጴጥሮስ “ከእንግዲህ ወዲህም በምድራዊ ኑሮው የሚኖረው የሥጋን ክፉ ምቹት በማድረግ ሳይሆን፣ የእግዚአብሔርን ፈቃድ በመፈጸም ነው” ይላል (1 ጴጥ.4:2)። ራስን መግዛት ሁልጊዜ የሥጋ ፍትወት ወይም ፍላጎት መቆጣጠርን ያጠቃልላል።

2. ራስን መግዛት ምንድነው?

“ራስን መግዛት” የሚለው ቃል፣ አዲስ ኪዳን መጀመሪያ የተጻፈበት የግሪክ ቋንቋ፡

- “ኤን ክራቶስ” (en kratos) ይለዋል። “ኤን” ማለት “ውስጥ” ማለት ሲሆን፣ “ክራቶስ” የሚለው ቃል ደግሞ፣ “ጥንካሬ፣ ኃይል፣ ሥልጣን”

ማለት ነው። ስለዚህ “ኤን ክራቶስ” ማለት “ውስጣዊ ጥንካሬ ወይም ብርታት” ማለት ነው።⁵²

“ራስን መግዛት” ትልቅ ችሎታን የሚጠይቅ ነው። ይህም “የውስጥ ጥንካሬ” ለው በራሱ ችሎታ የሚያገኘው አይደለም። “ራስን መግዛት” የሚለው ፍሬ በውስጣችን ማደግ የሚችለው ከኢየሱስ ጋር የተቀራረበ ግንኙነት ሲኖረን፣ እንዲሁም በመንፈሳዊ ሕይወታችን እየበሰልን ስንመጣ ነው። ብዙ ሰዎች በሕይወታቸው ውስጥ በአንድ አቅጣጫ “ራስን የመግታት” ችሎታ ይኖራቸውና፣ በሌላ በኩል ግን ትልቅ ሽንፈት ደርሶባቸው በአጉል ሁኔታ ሲወድቁ ይታያሉ። ብዙ ጦር የሚመራው ጄኔራል፣ በአንድም ሆነ በሌላ ራሱን መምራት አቅዶት ውርደት ላይ ሲወድቅ ማየት የተለመደ ነው። የሰው ልጅ ጨዋነት የሚለካው ባለው “የውስጥ ጥንካሬ” ነው። አማኝ ኃጢአት የሆነውን ነገር በፈቃዱ “እምቢ!” ማለት እንዲችል መንፈስ ቅዱስ ልዩ የሆነ ኃይል ወይም ችሎታ ይሰጠዋል።

ሰው በተፈጥሮው ለሰሜቱ የሚሸነፍ ነው። የቡድሃ እምነት፣ የሰው ሁሉ መከራና እርካታ ማጣት ዋና ምክንያት ሰው ፍላጎቱን መግታት ስለማይችል ነው ብሎ ያስተምራል። መጽሐፈ ምሳሌም ተመሳሳይ አሳብ አለው። ሠሎሞን “ራሱን የማይቆጣጠር ሰው፣ ቅጥሯ እንደ ፈረሰ ከተማ ነው” (ምሳሌ 25:28) ይላል። ባሕላዊው የሆኑ የሰው ጥበቦች ያልተገታ የሰው ፍላጎት የሰውን በጎነት የሚገዳደር መሆኑን ይሰማው እንጂ፣ እንዴት መከላከል እንደሚቻል ግን አንድ ዓይነት አሳብ የላቸውም። የቡድሃ ሃይማኖት በመመስጥ (meditation) አስፈላጊ ያልሆነውን የሰው ፍላጎት ማጥፋት ይቻላል ይላል። ሌላው የሰው ጥበብ ደግሞ ራስን የመግዛት ልምምድ ያስፈልጋል ይላል። መጽሐፍ ቅዱስ ግን ያለ መንፈስ ቅዱስ ዕርዳታ ሰው በራሱ ኃይልና ጉልበት ፍላጎቱን መግታት እንደማይችል ይገልጻል።

ራስን ማሸነፍ፣ ራስን መግዛት የሚለው የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ነው። ይህ ጠቃሚ ጸጋ፣ ይኸውም “ራስን የመግዛት ፍሬ” ምንጩ እግዚአብሔር ሲሆን፣ በክርስትና ሕይወታችን ኃይልን የሚሰጥ ነው። ራስን መግዛት ለመንፈሳዊ ሕይወታችን የሚሰጠውን ጥቅም እስከ እናስብ። እኔና እናንተ ስለ ፍቅር፣ እንዲሁም ፍቅር ማድረግ የሚችለውን መልካም ነገር ስለምናውቅ፣ የማፍቀር ፍላጎት ይኖረናል። ይሁን እንጂ፣ ያንን የፍቅር ሕይወት መኖር የሚያስችለን እግዚአብሔር የሚሰጠን ራስን የመግዛት ፍሬ ነው። ደስታም ሆነ ስላ

⁵² Thomas E. Trask & Wayne I. Goodall. The Fruit of the Spirit, Zondervan, Grand Rapids, MI. 2000.

ምም ልክ እንደዚሁ ነው። አንዳንድ ሁኔታዎች በሕይወታችን ልክ ላይመጡ ልንሲቀሩ ያልጠበቅነው ነገር ሲደርስብን ውስጣችን መደንገጥና መፍራት ይጀምራል። የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ የሆነው ራስን መግዛት በጌታ ላይ በመተማመን ጸንተን እንድንቆም ስለሚያግዘን ሰላማችን የተጠበቀ ይሆናል።

ሐዋርያው ጳውሎስ ለሰ ክርስቲና ሕይወት ሲያስተምር የሰረገው ውድድርን እንደ ምሳሌ ብዙ ጊዜ ይጠቀማል። በሰረገው ውድድር ውስጥ ተሳታፊ መሆን የሚፈልግ ሰው ራስን የመግታት (የመቆጣጠር) አቅም እንደሚያስፈልገው ለቆሮንቶስ አማኞች በጻፈው መልዕክቱ ላይ ገልጾታል፤

➤ “በሩጫ የሚወዳደሩ ሁሉ አድካሚ ልምምድ ያደርጋሉ፤ እነርሱ እንዲህ የሚደክሙት የሚጠፋውንና ጊዜያዊ የሆነውን አክሊል ለማግኘት ነው፤ እኛ ግን የምንደክመው የማይጠፋውንና ዘላለማዊ የሆነውን አክሊል ለማግኘት ነው። እኔ ግን ግብ እንደሌለው ሰው በከንቱ አልሮጥም፤ ከነፋስ ጋር እንደሚታገል በከንቱ የምታገል ሰው አይደለ ሁም። ስለዚህ ሌሎችን ወደ ውድድር ከጠራሁ በኋላ እኔ ራሴ ከውድድሩ ውጭ ሆኜ እንዳልገኝ በውኑኔን ለየተቆጣጠርሁ እንዲታዘዝ ዝልኝ አደርገዋለሁ” ይላል (1 ቆሮ. 9፥25-27)።

በዚህ ክፍል ውስጥ ራስን መግዛት የሚል ቃል ባይኖርም፤ አላቡ ግን አስ። እግዚአብሔር ስለኛ ያለው ፍላጎት (ዓላማ) በጎ የሆነ ነው። ሰው ሁሉ የሕይወትን ሩጫ ይሯሯጣል። የሚረጠው ግን በጎ የሆነውን ዓላማ አውቆና ይዞ አይደለም። እኛ ግን በጎ የሆነውን የእግዚአብሔርን ዕቅድ (ዓላማ) ስንደዝ፤ ከዚያ ውጪ ላለመውጣት እንዲሁም እግዚአብሔር ካቀደልን ግብ ለመድረስ ራስን የመግዛት ባሕሪን እንጠቀማለን። ለሕይወታችን መልካም የሆነውን ግብ ለንደዝ፤ የእግዚአብሔርን ገጸ-ባሕሪ በሕይወታችን እንዲጻብር እንፈልጋለን። ጳውሎስ፤ “...ከውድድሩ ውጭ ሆኜ እንዳልገኝ በውኑኔን ለየተቆጣጠርሁ እንዲታዘዝ ዝልኝ አደርገዋለሁ” ሲል፤ ራስን የመግዛት ፍሬን መግለጹ አይደለም? ታዲያ ራስን መግዛት ማለት ምንድነው? እግዚአብሔር ስለኛ “በጎ ነው” ያለውን ዓላማ (ግብ) መርጠን፤ ከዚያ ግብ ለመድረስ የሚጠይቀውን ሁሉ ማድረግ ነው።

ራስን የመግዛት ፍሬ ከማንኛውም ነገር የበለጠ እግዚአብሔርን ያስቀድማል፤ የሚጠይቀውን ሁሉ ለማድረግ ፈቃደኛ ይሆናል። ራስን መግዛት የሚለው ፍሬ በፈቃዳችን ላይ ያለን ኃይል ወይም በውሳኔያችን ቆራጦች መሆናችንን የሚያሳይ የግል ኃይል ወይም ጉልበት አይደለም። ነገር ግን ለእግዚአብሔር በሕይወታችን ከፍተኛውን ሥፍራ ለመስጠት የሚለጠ

ንንም ኃይል ለመጠቀም የምንወስነው ውሳኔ ነው። እኛ በራሳችን በኩል የሚፈለገውን የመጀመሪያውን እርምጃ ካልወሰድን፤ እግዚአብሔር አይሠራ ልንም። ራስን መግዛት ማለት፤ “እርምጃ ውሰዱ” ሲለን፤ የሚቀጥለው ምን እንደሆነ ባይታየንም፤ እርምጃ መውሰድ ነው። ራስን መግዛት፤ እግዚአብሔር “አድርጉ” የሚለንን፤ የማይቻል ቢመስለንም፤ እኛ ለማድረግ ከምንፈልገው ነገር ውጪ ቢሆንም ማድረግ ነው። አስቸጋሪ ቢሆንም፤ እንዲሁም እኛ የምንፈልገው ቀላሉን ቢሆንም፤ ራስን መግዛት ሁልጊዜ በጎውን እንድናደርግ ይፈልጋል። እኛ ማቆም ስንፈልግ፤ ራስን መግዛት ግን እንድንቀጥል ይፈልጋል። ራስን መግዛት፤ ከእኛ ይልቅ ሁልጊዜ እግዚአብሔር እንዲልቅ፤ ከፍ እንዲል ይፈልጋል። ለብዙዎቻችን ራስን መግዛት ቀላል አይደለም። ስለዚህ እግዚአብሔር ራስን የመግዛት ፍሬ ማፍራት አንድንችል እንዲረዳን መጸለይ ይገባናል። ራስን መግዛት ሦስት ነገሮችን ያካትታል። ይኸውም፤

➤ 1ኛ~ ራስን መግዛት መልካም ካልሆኑ ነገሮች መከልከል ነው። እግዚአብሔር በመጠን እንድንጠቀምባቸው ብዙ ነገሮችን ሰጥቶናል። ስለዚህ በሕይወታችን የእግዚአብሔር ፈቃድ ምን እንደሆነ ለይተን ማወቅ አለብን። “በመጠን” ማለት፤ ማንኛውም ነገር በመጠኑ ከተጠቀምን ሁሉም ነገር መልካም ነው ማለት አይደለም። ምንም ያህል መጠኑን ጠብቀን ኃጢአትን ብናደርግ፤ ኃጢአት አይሆንም ማለት አይደለም። ራስን መቆጣጠር ማለት፤ የምናደርገውና የማናደርገው ነገር በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ መሆን አለመሆኑን ማወቅ ይጠይቃል። ከክርስቶስ መንገድና ፈቃድ ውጪ የሆነው ግንኙነትም ሆነ ልምምድ ማስወገድ አለብን።

➤ 2ኛ~ ራስን መግዛት፤ ከፋ የሆነውን ፍላጎትና ራስን መቆጣጠር ብቻ አይደለም። ጥሩውን መመዘን፤ ጥሩ ካልሆነው መሸሸን ወይም መቆጠብን ያስችለናል። ዋጋ ላለው ወይም ትልቅ ለሆነው ነገር በንል፤ ትንሹን ነገር መስዋዕት እንድናደርግ፤ ጥሩውንና መጥፎውን እንድንለይ ያስችለናል። በዚህም መንፈሳዊ ብላጥን እናገኛለን። የዕብራውያንን መልዕክት የጻፈው ጸሐፊ፤ “...እንደ ሸክም የሆነ ነብንን ነገር ሁሉ አስወግደን...” (ዕብ. 12፥1) ይላል። “ሸክም” ሲል ምን ማለቱ ይሆን? ሸክም ሲል እግዚአብሔር እንድንሆን የሚፈልገውን እንዳንሆን የሚከለክልን ማለቱ ነው። ሸክም የሚሆንብን በራሱ ኃጢአት ባይሆንም፤ ጥሩ ሩጫ እንዳንሮጥ ወደ ኋላ የሚጎትተን ሲሆን ነው። ራስን መግታት ኃጢአት የሆነውን ብቻ ማስወገድ ሳይሆን፤ እግዚአብሔር እንድንሆን የሚፈልገውን እንዳንሆን ዕንቅፋት

የሚሆንብንን መተው ነው። ራስን መግታት ማለት መልካም የሆነው ነገር መጠኑን እንዳይለቅ መግታት እንዲሁም መልካም ያልሆነው ነገር መንፈሳዊ ሕይወታችንን የሚያጠፋውን ደግሞ ፈጽሞ ማሰወገድን የሚጠይቅ ነው።

- 3ኛ~ ራስን መግዛት ሥነ ሥርዓትን መያዝ (discipline) ያጠይቃል። ራስን ዲሲፕሊን ማድረግ በጣም ከባድ ነው። የሰፖርት ተወዳዳሪ በሩጫው አሸናፊ ለመሆን ሳይሰለችና ሳይደክም በከፍተኛ ልምምድ ውስጥ ማለፍ አለበት። ዝናቡ ገርዶ ሙቀቱና የጸሀዩ ሀሩር ሳያስፈራው በየጊዜ መለማመድ ይገባዋል። ባለማጃረጥ ልምምድ በማድረግ ፊንታ፤ ቢያገራመርም የሚመኘውን ሽልማት ማግኘት አይችልም። በልምምዱ ወቅት ተሸንፎ ከውድድሩ ውጪ እንዳይሆን የሚጠብቀው በመጨረሻ የአሸናፊነትን አክሲል እንደሚያገኝ በማለብ ነው። ራስን መግታት የሚቻለው እኛ ሰዎች በመሆናችን አቅም እንደሌለን መንፈስ ቅዱስ ብቻ አሸናፊዎች ሊያደርገን እንደሚችል ስንረዳ ነው። ደካማዎች በራሳችን ምንም ዓይነት ጉልበት እንደሌለን እንደንረዳ የሚያደርገን መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን አለ።

3. ራስን መግዛት በጣም ከባድ ነው

ለው ለተወሰኑ ጊዜያት ወይም በአንዳንድ ሁኔታዎች ውስጥ ሲያልፍ ብቻ ሳይሆን እስከ ሕይወቱ መጨረሻ ድረስ በማንኛውም ሁኔታ ውስጥ ቢሆን “ራስን የመግዛት” አቅም ሊኖረው ያስፈልጋል። ብዙዎቻችን ልክ እንዳልሆነ እያወቅን ራሳችንን መቆጣጠር ስለሚያቅቱን ብቻ የምናደርጋቸው ብዙ መልካም ያልሆኑ ነገሮች አሉ። ይህን መጽሐፍ ባዘጋጅ ካስብብኳቸው መጽሐፍት መካከል አንደኛውን መጽሐፍ የጻፈው ጆን ቲመርማን የተባለ ጸሀፊ ነው። ዶክተር ቲመርማን የኮሌጅ ፕሮፌሰር ሲሆን ብዙ መንፈሳዊ መጽሐፍትን የጻፈ ሰው ነው። “ራስን መግዛት” የሚለውን የመጨረሻውን የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ሲገልጽ እንደ ምሳሌ አድርጎ የተጠቀመው የራሱን የግል ልምምድ በመጥቀስ ነው። ለትምህርታችን እንዲሆን ይሄ ሰው ያለፈ በትን የሕይወት ትግል ራሱ ከጻፈው መጽሐፍ አቀርብላችኋለሁ።

- “በሕይወቴ ለረጅም ጊዜ ከሲጋራ ሱስ ጋር ጦርነት ገጥሟል። የማጨለው ፒፓ (pipe) ነው። ያጨለኩት ከወጣትነት ዕድሜዬ

ጀምሮ ነው። ስለሚያዝናናኝና ጥሩ ሰሜት እንዲሰማኝ ስለሚያደርገኝ ማጨለ እወዳለሁ። እማጨለው ፒፓ ስለ ነበር በጤንነቱ ላይ ይህን ያህል ጉዳት አያመጣም ብዬ አስብ ነበር። በዚህ ዓይነት ራሴን እያጽናናሁ ለሲጋራ ልምዴ ተገዢ ነበርኩ። በጤንነቱ ላይ የሚያመጣውን ቀውስ በማስብ ላለማጨለ ወሰኝ ብዙ ጊዜ ማጨለን አቁሜያለሁ። ይሁን እንጂ ጥቂት ቆይቼ ተመልሼ አጨለሁ። ለረጅም ጊዜ ያቆምኩት ለለባት ወራት ያህል ነው። ሲጋራ ማጨለ ላቆም በአንድ ወር ብቻ 20 ፓውንድ ከብደት ጨመርኩ። የክብደትህ መጨመር ከሚያመጣው ጉዳት ሲጋራ ማጨሉ የሚያመጣው ጉዳት ይበልጣል ብለው አንዳንድ ሰዎች ሊያበረታቱኝ ሞክረው ነበር። በየቀኑ ከዚህ በፊት ሲጋራ ከምግብ በቅ እየገባሁ በሲጋራ ፊንታ ጋዜጣና ከረሜላ ገዝቼ አወጣለሁ። ለሰባት ወር ያህል በዚህ ቀጠልኩ። ነገር ግን አንድ ቀን ራሴን መቆጣጠር አቃተኝና ለባት ወር ሳልገዛ የተውኩትን በቆርቆሮ ውስጥ የታሸገውን ትምባሆ ብድግ አደረግሁ። ዋጋውን ከፍጹ ይዤ ወጣሁ። ወደ ቤቴ ለሄድኩ ከራሴ ጋር መነጋገር ጀመርኩ። ይህን ትምባሆ ምን ላድርገው ብዬ ራሴን ጠየቅሁት። እንዴ ከፍጹ በታለሁና ምን ምን እንደሚል ለምን አንድ ጊዜ ቀምጼ አላየውም አልኩ። ከመኪና ማቆሚያ ጋራዬ ቁጭ ብዬ ፒፓዬን ማጨለ ጀመርኩ። ከዚህ በኋላ ችግሩ እንደ ገና ተቀብቀለ።

- አንድ ቀን ማታ በራሴ ተበላጭቼ የነበረኝን ትምባሆ አውጥቼ ‘በቃኝ’ ብዬ መሬት ላይ ቀብሬው ተነሳሁ። በማግሥቱ ከቀበርኩበት ሥፍራ ያንን ትምባሆ መፈለግ ጀመርኩ። ይህንን መጥፎ ልማዴን ለማቆም ያላደረግሁት ነገር የለም። ሲጋራ ምን ያህል ጉዳት በሥጋችን ላይ ሊያደርስ እንደሚችል በጥናት የተደረሰበትን የምርምር ውጤት ከስዕሉ በበስብኩ። ሲጋራ ማቆም የሚረዳ የተለያየ ኪኒን ዋጥኩ እንደ ማስቲካ የሚታገኝ ኒኮቲን እንዲሁም ሌሎች የተለያዩ መድኃኒቶችን ወሰድኩ። አንዳንድ እንደ አኔ በሲጋራ ሱስ ተይዘው ራሳቸውን ከሱሉ ለማላቀቅ በሚያደርጉት ጥረት እጽናና ነበር” ካለ በኋላ የሌላውን በው ታሪክ መናገር ጀመረ። “ዶክተር ቲመርማን ስለ ሌላው ሰው ታሪክ ሲናገር እንዲህ አለ። “አንድ ጊዜ በሲጋራ ሱስ የታሠረ አንድ በጣም የታወቀ ወንጌላዊ ነበር። አንድ ማታ ‘ሁለተኛ ቱምባሆ አላጨለም’ በማለት የነበረውን ትምባሆ ውሃ ውስጥ ከቶ ካረጠበው በኋላ ቆሻሻ መጣያ ውስጥ ጣለው። በማግ

ሥቱ ጥዋት ተነሱ ማታ የጣለውን ትምህርት ከቁሻሻ ውስጥ አውጥቶ መጥበብ ላይ አድርጎ በእሳት ማድረቅ ጀመረ። ነገሩ ያስቃልም፤ ያሳዝናልም። ከእኔ ቁጥጥር ውጪ ነው። እንዴት ከዚህ ክፉ ልማድ መላቀቅ እንደቻልኩ ባልነግራችሁም፤ እግዚአብሔር ይመሰገን፤ ከታሠርኩበት ልማድ ተፈታሁ" አለ።⁵³

ኃጢአተኛ ለሆነው አሮጌው ተፈጥሯችን (ሥጋችን) "ራስን መግዛት" በጣም ከባድ ነው። የማያቋርጥ ጦርነት ነው። በዚህ ጦርነት ውስጥ ሁልጊዜ አሸናፊዎች ሆነን አንወጣም። ምናልባት ችግራችንን ሙሉ በሙሉ ማሸነፍ አንችልም ይሆናል። ይሁን እንጂ፤ በቁጥጥራችን ሥር ለማዋል መታገል እንችላለን። አንድ ነገር እርግጠኞች ነን። ይኸውም በአንድ ልማድ ውስጥ እንዳንገባ አስቀድመን ብንጠነቀቅ፤ ለማቆም አንታገልም ነበር። ራስን መቆጣጠር የሚቻልበት ጥሩ መንገድ፤ አስቀድሞ ራስን መጠበቅ ነው። ንጉሥ ዳዊት ራስን መግዛት የማይሆንለት ሰው ነበር። ለብዙ ዓመት በበረሃ ውስጥ ካዘጋጀውና ካሰለጠነው በኋላ የእስራኤል ንጉሥ እንዲሆን በዙፋን ላይ አስቀመጠው። ንጉሥ ዳዊት እግዚአብሔር የመረጠው፤ የእግዚአብሔር ልብ የነበረው ሰው ነበር። በእርሱ አገዛዝ ሥር እስራኤል ብዙ በረከቶችን ያየችበት ዘመን ነው። "...ዳዊት የመላው እስራኤል ንጉሥ ሆኖ ሕዝቡ ዘወትር ትክክለኛ ፍትሕ ማግኘት እንዲችሉ ጥረት ያደርግ ነበር" (2 ሳሙ. 8፥15)። በዳዊት አገዛዝ ሥር እስራኤል በጎ ነገር የሆነላት ዋናው ምክንያት እግዚአብሔር ዳዊትንና ሕዝቡን ስለባረካቸው ሲሆን፤ ሌላው ምክንያት ደግሞ ዳዊት ሕዝቡን ፍትሕ ሳያጣምም በትክክል ይገዛ ስለነበረ፤ ከራሱ ፍላጎት ይልቅ የሕዝቡን ፍላጎት ያስቀድም ስለነበረ ነው። በእጭሩ፤ ዳዊት ከራሱ ፈቃድ ይልቅ የሌሎችን ፈቃድ ለማስቀደም ራሱን መግታትን የተለማመደ ሰው በመሆኑ ነው።

ይሁን እንጂ፤ በአገሪቱ ውስጥ ሁሉም ነገር መልካም ሲሆን፤ የነበረውን የራሱን የመከላከያ አጥር (ግንብ) ችላ ማለት ጀመረ። ከወታደሮቹ ጋር ጦር ሚዳ ሄዶ መዋጋት ሲገባው ጄኔራሎችን ልኮ ቤቱ ተቀመጠ። ቤተ መንግሥቱ ውስጥ ቁጭ ብሎ ሲዝናና፤ የአርዮን ሚስት ገላዋን ስትታጠብ እየህ ዳዊት ባየው ነገር በጣም ተሰባ። ስለነበረ "ራሱን የመቆጣጠር" አቅም እያጣመጣ። ከዚህ በኋላ ዳዊት የፈጸመውን ወንጀል፤ የደረሰበትን ቅጣት ታሪኩን ስለምናውቀው መድገሙ አስፈላጊ አይመስለንም። ዳዊት ራሱን መግዛት

ያቃተው መሆኑ ብቻ ሳይሆን፤ ቀደም ሲል በቂ ዝግጅት ያልነበረው ሰው መሆኑ ነው። ራስን መግዛት የሚጀምረው፤ ሁኔታዎቹ ከደረሱ ወይም ከተፈጸሙ በኋላ ሳይሆን፤ ገና ከመድረሳቸው በፊት በቅድሚያ በቂ ዝግጅትን ይጠይቃል። በማራቶን ሩጫ ተወዳዳሪ የሆነ ሰው በቅድሚያ በቂ ልምምድ ሳያደርግ ተወዳዳሪዎቹን ለማሸነፍ ወደ ውድድሩ የሚገባ ቢሆን እንደሞኝ ይቆጠራል። ጳውሎስ "በሩጫ የሚወዳደሩ ሁሉ አድካሚ ልምምድ ያደርጋሉ፤ እነርሱ እንዲህ የሚደክሙት የሚጠፋውንና ጊዜያዊ የሆነውን አክሲል ለማግኘት ነው፤ እኛ ግን የምንደክመው የማይጠፋውንና ዘላለማዊ የሆነውን አክሲል ለማግኘት ነው" ይላል (1 ቆሮ. 9፥25)። ራስን መግዛት አንደኛው ክፍል፤ ከመድረሱ በፊት አስቀድሞ መከላከል ነው። ፊትና እንደሚያጋጥመን አውቀን ቀደም ሲል በቂ ዝግጅት ማድረግ ያስፈልገናል።

4. ራስን የመግዛት ፍሬ ኃጢአትን "እምቢ!" ለማለት ያስችለናል

ሰሎሞን፤ "ራሱን የማይቆጣጠር ሰው፤ ቅጥሯ እንደ ፈረሰ ከተማ ነው" (ምሳሌ 25፥28) ይላል። ዳዊትና ዮሴፍ ተመሳሳይነት ያለው የፈተና ወጥመድ ለሁለቱም ተዘርግቶላቸው ነበር። ዳዊት ለፈተናው እጁን ሲስጥ፤ ዮሴፍ ግን ራሱን መቆጣጠር የተለማመደ ወጣት ስለነበረ ለቀረበለት ፈተና "እምቢ!" የማለት አቅም አገኘ። "...ዮሴፍ ጥሩ ቁመና ያለውና መልክ መልካም ነበር፤ እያደርም የጌታው ሚስት ዐይኗን ጣለችበት፤ እፍ አውጥታም፤ 'አብረሽኝ ተኛ' አለችው። እርሱ ግን ፈቃደኛም አልሆነም" ይላል (ዘፍ. 39፥6-7)። ዳዊትና ዮሴፍ ፈተናቸው ተመሳሳይ ቢሆንም፤ ያገኙት ውጤት ግን ፍጹም የተለያየ ነበር። ዮሴፍ "እምቢ!" ማለት ብቻ ሳይሆን፤ ሮጦ ማምለጥም ነበረበት። ስለ እምቢታውም ዋጋ ከፈለ። ያለወንጀሉ ወህኒ ቤት ተጣለ። ይሁን እንጂ፤ ካገኘው በረከት ጋር ሲወዳደር የከፈለው ዋጋ በጣም ትንሽ ነበር። "እግዚአብሔር ከዮሴፍ ጋር ሆኖ ሥራውን ሁሉ ያሳካለት ስለ ነበር የወህኒ ቤት አዛዥ በዮሴፍ ኃላፊነት ሥር ሰላለው ስለማንኛውም ጉዳይ ሐሳብ አይገባውም ነበር" (ዘፍ. 39፥23)። አንዳንድ ጊዜ "እምቢ!" ማለት በጣም ከባድ ነው። ይሁን እንጂ፤ ራስን መግዛት ለመለማመድ አስፈላጊ ነው።

የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ለማፍራት እውነተኛ የወይን ግንድ ከሆነው ከኢየሱስ ጋር መጣበቅን ይጠይቃል። ራስን መግዛት ለማንኛውም ድርጊት፤ እንዲሁም ከየትኛውም የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ጋር የተያያዘ ነው። ለምሳሌ፤ አረሞችን ነቃቅሎ ለመጣል፤ እውነተኛውን ፍሬ ከአርቲፊሻሉ ለይቶ ለማወቅ

⁵³ John H. Timmerman. The Way of Christian Living, William B. Eerdmans Pub. Co. Grand Rapids, MI 1987.

ራሱን የመግዛት ፍሬ ያገለግላል። አርቲፊሻል ራሱን የመግዛት ፍሬ በራሱ መመደድ ትክክል አይወቅም። ሌላውም መልካም ነው። ብሎ ማለፍ ነው። ሌላውም "...በሙሉ ትጋት በእምነታችሁ ላይ በነፃነትን ለመጨመር ጣሩ፤ በበነፃነት ላይ ዕውቀትን፤ በዕውቀት ላይ ራሱን መግዛት... ጨምሮ" በማለት ይመክራል (2 ጴጥ. 1፡5-6)። ራሱን የመግዛት ፍሬ የሥጋ ፍሬዎች በሕይወታችን አንዳይሰለጥኑ ይረዳናል። ሳውሎስ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬን ከመዘርዘሩ በፊት የሥጋ ፍሬዎችን ይዘረዝራል። "የሥጋ ሥራዎች የታወቁ ናቸው፤ እነርሱም ዝሙት፤ ርኩሰት፤ መዳራት፤ ጣዖትን ማምለክ፤ ሟርት፤ ጠላትነት፤ ንትርክ፤ ቅንኢት፤ ቁጣ፤ ራስ ወዳድነት፤ መለያየት፤ አድመኛነት፤ ምቀኝነት፤ ሰካር፤ ዘፋኝነትና እነዚህን የመሳሰሉ ናቸው፤ ከዚህ በፊት እንዳስጠነቀቅኋችሁ አሁንም ደግሞ አስጠነቅቃችኋለሁ፤ እንደዚህ ያሉትን ነገሮች የሚያደርጉ ሰዎች የእግዚአብሔርን መንግሥት አይወርሱም" (ገላት. 5፡19-21)። ሐዋርያው ሳውሎስ እዚህ ላይ 15 የሥጋ ሥራዎችን ይዘረዝራል። እነርሱም በአራት ምድብ አድርገን ስንመለከታቸው፡

- የተከለከለ ወሲባዊ ግንኙነት - (ዝሙት፤ ርኩሰት፤ መዳራት)
- የተከለከለ አምልኮት - (ጣዖትን ማምለክ፤ ሟርት)
- ከለው ጋር ያለንን ግንኙነት አፍራሽ - (ጠላትነት፤ ንትርክ፤ ቅንኢት፤ ቁጣ፤ ራስ ወዳድነት፤ መለያየት፤ አድመኛነት፤ ምቀኝነት)
- ከመጠን ያለፈ መጥፎ ጠባይ - (ሰካር፤ ዘፋኝነት)

በያንዳንዱ የክርስቲያን ሕይወት ውስጥ ያለው ከፍተኛ ትግል (ጦርነት) በመንፈስና በሥጋዊ ተፈጥሮ መካከል ያለው ነው። ሳውሎስ "...የሥጋ ምኞት ከመንፈስ ምኞት ጋር ተቃራኒ ነው፤ መንፈስና ሥጋ እርስ በእርሳቸው ያቃረናል፤ ስለዚህ እናንተ የምትፈልጉትን ማድረግ አትችሉም" ይላል (ገላት. 5፡17)። በሕይወት እስካለን ድረስ ይሄ ኃጢአተኛው ተፈጥሯችን የመንፈስን ሥራ እየተቃወመ ከእኛ ጋር መጨረሻው ድረስ ይኖራል። በኢየሱስ ክርስቶስ አምላክ ስንድን ግን በሥጋዊ ተፈጥሯችን ላይ ኃይል ይኖረናል። ለሥጋዊ ፍላጎታችን "እምቢ" በማለት በመንፈስ መኖርንና በመንፈስ መመላለስን መምረጥ እንችላለን። ራሱን የመግዛት ፍሬ በሕይወታችን ሲኖር፤ ከላይ ለዘረዘርናቸው ኃጢአቶች ሁሉ "እምቢ" ማለት እንድንችል መንፈስ ቅዱስ ጉልበት ይሰጠናል። ራሱን መግዛት ምንና ምንን ያጠቃልላል?

4-1. ሥጋን መቆጣጠር፤

ራሱን መግዛት ትክክለኛ ለሆነው ነገር "እጄ"፤ ትክክል ላልሆነው ነገር "እምቢ" ማለትን ያስችላል። ለምሳሌ፡ ክርስቲያኖች ከሆንን በየዕለቱ መጽሐፍ

ቅዱሳችንን ማንበብ እንዳለብን የታወቀ ነው። ይሁን እንጂ እንዳንድ ክርስቲያኖች መጽሐፍ ቅዱስን ማንበብ እንደ ሽክም የሚሰማቸው፤ ገና ማንበብ ሲጀምሩ ዕንቅልፍ ዕንቅልፍ የሚላቸው እሉ። መጽሐፍ ቅዱስ ከማንበብ ይልቅ፤ መንፈሳዊ መጽሐፍ፤ መጽሔት ማንበብን ይመርጣሉ። ይሁን እንጂ መጽሐፍ ቅዱስን ማንበብ ለመንፈሳዊ ሕይወታቸው ዕድገት አስፈላጊ ስለሆነ፤ "ማንበብ አለብኝ" በማለት ራሳቸውን ማስገደድ አላቸው። በዚህ ዓይነት ራሱን ማስገደድ መንፈሳዊነት ያለው መሰሎ ላይታያቸው ይችላል። ይሁን እንጂ፤ እስፈላጊ ነው። ሳውሎስም በእንዳንድ ነገር ላይ የተቸገረበት፤ ራሱን ያስገደደበት ጊዜ ነበረው። ይህንን ለቆሮንቶስ ምዕመናን በጻፈው መልዕክቱ፤ "ነገር ግን ለሌሎች ከሰበከሁ በኋላ እኔ ራሴ ውድቅ ሆኜ አንዳልቀር፤ ሰውነቴን እየነሰምሁ እንዲገልጽ አደርገዋለሁ" (1 ቆሮ. 9፡27) በማለት ገልጿል። ራሱን መግዛት የሚያስፈልገን ከሥጋዊ ፍላጎታችን ጋር የማያቋርጥ ጦርነት ወይም ትግል ስላለብን ነው። እነዚህ ፍላጎቶቻችን እያባበሉን ወደ ኃጢአት ሊከቱን እንደሚችሉ ያዕቆብ ይናገራል። "ነገር ግን እያንዳንዱ የሚፈተነው በራሱ ክፉ ምኞት ሲሳብና ሲታለል ነው" (ያዕ. 1፡14) ይላል። ሌላውም ከእነዚህ ሥጋዊ ምኞቶች እንድንርቅ ይመክረናል። "...ነፍስን ከሚዋጋ ሥጋዊ ምኞት እንድትርቁ እለምናችኋለሁ" (1 ጴጥ. 2፡11) ይላል። እነዚህ ሥጋዊ ምኞቶች አደገኞች የሚያደርጋቸው በልሳችን ውስጥ ስለሚኖሩ ነው። ራሱን መግዛት እስፈላጊ የሆነ የክርስቲያን ባሕር የሆነበት ምክንያት የእግዚአብሔርን ቃል እንድንታዘዝ ስለሚያስችለን ነው። ራሱን መግዛት ሳይኖረን ክርስቶስን መከተል እንችልም።

እግዚአብሔር ሰውን ሲፈጥረው ስሜትን በሚያነሳሱ (በሚቀሰቅሱ) ነገሮች ደስ እንዲለው አድርጎ ነው። የመብላት ፍላጎት ብቻ ሳይሆን፤ በሚያየውም መልካም ነገር ደስ እንዲለው ጭምር ነው። ሳውሎስ "...ደስም እንዲለን ሁሉን ነገር አትረፍር፤ በሚሰጠን በእግዚአብሔር እንጂ..." ይላል (1 ጢሞ. 6፡17)። ይሁን እንጂ፤ ሰው በኃጢአቱ ምክንያት እግዚአብሔር መልካም አድርጎ የፈጠረውን እንዳበላሸው እናውቃለን። ፍላጎቱ በኃጢአት የተበከለ በመሆኑ፤ እግዚአብሔር ደስ ብሎን እንድንሰቀምበት የፈጠራቸው ነገሮች፤ ተመልሰው በእኛ ላይ ሊሰለጥኑብንና በቁጥጥራቸው ሥር ሊያደርጉን ቻሉ። ሳውሎስ "ሁሉ ነገር ተፈቅዶልኛል ይሁን እንጂ ሁሉም ነገር አይጠቅምም፤ ሁሉ ነገር ተፈቅዶልኛል! ይሁን እንጂ ምንም ነገር በእኔ ላይ አይሠለጥንም" ይላል (1 ቆሮ. 6፡12)። ሥጋን መቆጣጠር (መግዛት) ያለብን በሦስት ፈታኝ ኃይሎች ላይ ነው። ይኸውም አንደኛ ስግብግብነት፤ ሁለተኛ ስንፍና፤ ሦስተኛ የወሲብ ኃጢአት ነው።

በዕለት ምግባችን ውስጥ ራስን የመግዛት አቅም ሲኖረን ይገባል። መጠናችንን ጠብቀን ካልበላን እንደምንወፍር፣ ውፍረት ደግሞ በብዙ እቅጣጫ ከፍተኛ የጤና ቀውስ እንደሚያስከትልብን በደንብ እናውቃለን። መጠኑን ጠብቀን ብንመንብ ለጤንነታችን በጎ እንደሚሆን ብናውቅም፣ የምንወደው ምግብ ሲቀርብልን ግን፣ ራሳችንን መቆጣጠር ያቅተንና ከሚገባን በላይ እንበላለን። ቁርጥ ሥጋ በጣም የሚወድ ጓደኛ ነበረኝ። ምሳ ለመብላት ከመሥሪያ ቤታችን ተያይዘን እንሄዳለን። ከምናዘው ምግብ ውስጥ ብዙ ጊዜ ቁርጥ ሥጋ አስበት። ያ ቁርጥ ሥጋ የሚወደው ጓደኛችን አንድ ችግር ነበረበት። የኮሶ መድኃኒት ሲወስድ ሁልጊዜ በጣም ስለሚያመው ብዙ ጊዜ ሆስፒታል እንወስደዋለን። ያንን የህመም ስቃዩን እያየን እንዲበላ እናደፋፍረውም ነበር። ይሁን እንጂ፣ ቁርጥ ሥጋ ባዩ ቁጥር "ይግደለኝ እንጂ አልተውም" ይሰን ነበር። ለቁርጥ ሥጋ ራሱን መግታት አይችልም ነበር። በምድራዊ ነገር ራስን መግታት ባለመቻል የተነሳ የሚደርስብን ጉዳት መጠኑ የተወሰነ ይሆናል። በመንፈሳዊ ነገር ግን ራሳችንን መግታት ቢያቅተን የሚደርስብን ጉዳት ጊዜያዊ ሳይሆን ዘላለማዊ ነው። በምንበላውና በምንጠጣው እንኳን እግዚአብሔርን ማክበር እንዳለብን መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ጳውሎስ "እንግዲህ ስትበሉና ስትጠጡ ወይም ማንኛውም ነገር ስታደርጉት ሁሉንም ለእግዚአብሔር አድርጉት" ይላል (1 ቆሮ. 10፥31)።

በምንበላውና በምንጠጣው ነገር ላይ ራስን መግዛት እስፈላጊነቱ (ጠቃሚነቱ) ይገባናል፤ በሰንፍና ነገር ላይ ግን እንዳንደቻችን እበፈላጊነቱ ይሆን ያህል ጎልቶ እይታየንም ይሆናል። በሥራችን ላይ ትጋት እናሳያለን፤ ቢታችንን መልክ እናበይዛለን፤ የአትክልት ሥፍራዎቻችንንም ጥሩ እድርገን እናሳምራለን። ሥጋዊ በሆነ ነገር ላይ ምንም ዓይነት ሰንፍና አይታይብንም ይሆናል። በመንፈሳዊ ሕይወታችን በሰንፍና ይታይብን ይሆን? ማርቆስ ስለኢየሱስ የጸሎት ትጋት ሲናገር፣ "ማለፍም ገና ጎሕ ሳይቀድ፣ ኢየሱስ ተነሥቶ ከቤት ወጣ፤ ወደ አንድ ዝልተኛ ስፍራ ሄዶ ይጸልይ ጀመር" ይላል (ማር. 1፥35)። ኢየሱስ ሰንፍና ሳይጫጫው ማለፍ ተነስቶ በጸሎት ሲተጋ እናየዋለን። ኢየሱስ ቀኑን ሙሉ ምንም ዓይነት ዕረፍት እንዳልነበረው ማርቆስ ሲገልጽ፣ "የከተማዋ ሕዝብ በሙሉ በቤቱ ደጅ ላይ ተሰብዞ ነበር። እርሱም በተለያዩ በሽታ የታመሙትን ብዙዎችን ፈወሰ፤ ብዙ አጋንንትም አወጣ፤ ነገር ግን አጋንንቱ የኢየሱስን ማንነት ያውቁ ስለ ነበር እንዲናገሩ አልፈቀደላቸውም" ይላል (ማር. 1፥33-34)። ቀኑ ሲያልቅ ኢየሱስ በሥጋው በጣም እንደሚደክመው ግልጽ ነው። ይሁን እንጂ በመተኛት ፈንታ ማለፍ ገና ጎሕ ሳይቀድ ተነስቶ ወደ አንድ ገለልተኛ ስፍራ ሄዶ ጸሎቱን እንዳንድ ክርስቲያኖች

ሰንፍና ሳይጫጫቸው ማለፍ ተነስተው ከጌታቸው ጋር በጸሎት መገናኘትን በሕይወታቸው የተለማመዱ አሉ። ራስን የመግዛት ፍሬ የሚጠቅመን የተከለከለውን ወይም ኃጢአት የሆነውን "እምቢ!" ማለት እንድንችል ብቻ ሳይሆን፣ በጎ የሆነውንም ነገር "እሺ!" ብለን ተግባራዊ እንድናደርግ ጭምር ነው።

4-2. ሐሳብን መቆጣጠር

ጳውሎስ "...ከንቱ ሐሳብ ሁሉ እናፈርሳለን፤ አእምሮንም ሁሉ እየማረክን ለክርስቶስ እንዲታዘዝ እናደርጋለን" ይላል (2 ቆሮ. 10፥5)። እዚህ ላይ ጳውሎስ "ከንቱ ሐሳብ" ያሰው፣ በቆሮንቶስ ውስጥ በወቅቱ አንዳንድ ተቃዋሚዎች የነበራቸውን ከንቱ ሐሳብ መጥቀሱ ነው። ይሁን እንጂ፣ የራሳችንም ሐሳብ ከቁጥጥር ውጪ እንዳይወጣ፣ ለክርስቶስ እንዲታዘዝ ማድረግ አስፈላጊ እንደሆነ እንገነዘባለን። ሐሳባችንን በቁጥጥር ሥር ማድረግ ማለት፣ በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነት ያላቸውን ሐሳቦች ብቻ በአእምሯችን ውስጥ ማስብ አለብን ማለት ነው። በአእምሯችን ውስጥ ምን ዓይነት ነገሮችን ማስብ እንዳለብን ጳውሎስ፣ ለፊልጶስቶስ እማኞች ሲገልጽ፣ "በመጨረሻም ወንድሞች ሆይ! እውነት የሆነውን ሁሉ፣ ክቡር የሆነውን ሁሉ፣ ትክክል የሆነውን ሁሉ፣ ገጽሕ የሆነውን ሁሉ፣ ወዳጅ የሆነውን ሁሉ፣ መልካም የሆነውን ሁሉ፣ በነገት ቢሆን ወይም ምሲጋና፣ እንደ እነዚህ ሰላላት ነገሮች አስቡ" ይላል (ፊልጶ. 4፥8)።

ሐሳብን መቆጣጠር፣ ገጽህ ያልሆነ ሀሳብ ይኸውም የሥጋ ፍትወት፣ ስግብግብነት፣ ቅናት፣ ራስ ወዳድነት ወደ አዕምሯችን እንዳይመጡ መከላከል ብቻ ሳይሆን፣ በበጎ ነገርና እንዲሁም እግዚአብሔርን ደስ በሚያስኝ ነገር እእምሮን መመላትንም ያጠቃልላል። ስሎሞን፣ "ከሁሉም በላይ ልብህን ጠብቅ፤ የሕይወት ምንጭ ነውና" (ምሳሌ 4፥23) በማለት ይመክረናል። የሐሳባችን መግቢያ በሮች ዓይኖቻችንና ጆሮቻችን ናቸው። በዓይኖችን የምናያቸው እንዲሁም በጆሮችን የምንስማቸው ነገሮች፣ የሀሳባችን መልክና ይዘታ ወሳኞች ናቸው። አንዳንድ የምናስታውሳቸው ነገሮችም በአስተሳሰባችን ላይ ትልቅ አስተዋጽኦ አላቸው። ልባችንን ለመጠበቅ፣ ዓይኖቻችንና ጆሮችንን መጠበቅ አለብን። የፍትወት ሐሳብ፣ ስግብግብነት፣ ቅናት፣ ራስ ወዳድነት ወደ አዕምሯችን እንዳይገቡ መከላከል አለብን። ከእነዚህ ኃጢአቶች ስሎሞን "ራስህን ተከላክል" (ጠብቅ) ሲል፣ ጳውሎስ ደግሞ "ሽሽ!" ይላል። በእእምሯችን የምናስበውን ነገር ሌሎች ሰዎች ሊያዩት ስለማይችሉ፣ በተግባር ለመግለጽ የማንደፍረውን በእእምሯችን ውስጥ ስፍራ እንስጠዋለን። እዚህ ላይ ያልተገነዘብነው ነገር፣ ሰዎች ሐሳባችንን አይዩት እንጂ እግዚአብሔር የሚያ

የው መሆኑ ነው። ዳዊት፤ “እነርሱ በልባቸው ክፉ ነገር ያውጡናሉ፤ በየልቱም ጦርነት ይጭራሉ” ይላል (መዝ. 139፥2)። አግዚአብሔርን የሚፈሩ ክርስቲያኖች ለሰዎች ሲሉ ሳይሆን፤ ለአግዚአብሔር ሲሉ ሐሳባቸውን ይቆጣጠራሉ። ዳዊት “መጠጊያዬና አፃፂ እግዚአብሔር ሆይ! የእኔ ቃልና የልቤ ሐሳብ በፊትህ ያማረ ይሁን” (መዝ. 19፥14) በማለት ይጸልያል።

4-3. ስሜትን መቆጣጠር፤

ኃይለኛ ቁጣ፤ ቅር መስኘት፤ ለራስ ማዘን፤ መራራነት ወዘተ. በቁጥጥር ሥር ልናውላቸው የሚገቡ ስሜቶቻችን ናቸው። ከቁጥጥር ውጪ የሆነ ቁጣ፤ አደገኛ እንደሆነ ፈንጂ ነው፤ አንዲሁም ለራስ ቁጭ ብሎ ማዘን፤ ቀስ ብሎ በውስጣዊ ሕይወታችን የሚፈላ ነገር ነው። እነዚህ ሁለቱም ዓይነት ስሜቶች እግዚአብሔርን ደስ የማያሰኙ በመሆናቸው በቁጥጥር ሥር መዋል ያለባቸው ናቸው። ከቁጥጥር የወጣ ቁጣም ሆነ ስሜት አግዚአብሔርን በመምለል መኖር የሚፈልገውን የአማኝ ሕይወት ያጎድራል። በቁጣ መገንፈል ያልተገራ ስሜታችንን የሚያሳይ መሆኑ ብቻ ሳይሆን፤ ቁጣችንን የምንገልጽበት ሰው ላይ ጉዳት የሚያደርስ ነው። ስለዚህ ንዴት (ቁጣ) ራስን የመግዛት አቅማችንን የሚፈታተን ነው። ያልተገራ ሐሳብና ስሜት ኃጢአት ሲሆን፤ የሚፈልቀውም ከአካምሯችን ወይም ከሐሳባችን ነው። ከቁጥጥር ውጪ የሆነ ቁጣ ስናሳይ፤ በሌሎች ዘንድ ተቀባይነትን አንደሚያሳጣን፤ መራራነትን በውስጣችን እንደሚፈጥር፤ ከሰው ጋር ያለን ግንኙነት እንደሚያበላሽብን የታወቀ ነው። በአንድ ዓይነት መንገድ ቅር ያስጀቸውን ሰዎች በምላሳቸው የማጥቃት ዝንባሌ ያላቸው አንዳንድ ክርስቲያኖች አሉ። ከእግዚአብሔር ጋር ጥሩ ግንኙነት ያላቸው፤ ራስን መግዛት የሚለው የመንፈስ ፍሬ በሕይወታቸው የሚታይባቸው አማኞች ግን፤ ቁጣቸው ከቁጥጥር ውጪ አንዳይወጣ የማድረግ አቅም ያላቸው ናቸው። ንጉሥ ሰሎሞን ስሜቱን የመግዛት አቅም ያለው ሰው ኃይሉን ሲገልጽ፤ “ታጋሽ በው ከጦረኛ፤ ስሜቱን የሚገዛም ከተማን በጉልበቱ ከሚይዝ ይበልጣል” (ምሳሌ 16፥32) ይላል።

ሌላውን ሰው አይጉዳ እንጂ፤ በሌላው ላይ ቅሬታ ማጠራቀም፤ መራራነት፤ ለራስ ማዘን፤ አኛ፤ ራሳችንን የሚያጠፋን (የሚጎዳን) እንደሆነ ግልጽ ነው። ያ ብቻ ሳይሆን፤ ከአግዚአብሔርም ጋር የሚኖረንን ግንኙነት ያበላሽብናል። ከቁጥጥር የወጣ ቁጣ (ንዴት) ሌላውን የሚጎዳ ሲሆን፤ በሌላ በኩል ደግሞ ቅሬታን፤ መራራነትን በውስጣችን የምናጠራቅም ከሆነ፤ እነዚህ በራስ

ላይ ያተኮሩ ስሜቶቻችን መንፈሳዊ ሕይወታችንን እንደ ካንሰር ቀስ በቀስ በልተው ይጨርሱታል። ስለዚህ፤ እነዚህ ጤናማ ያልሆኑ ስሜቶቻችንን በቁጥጥር ሥራ ልናውላቸው ይገባል። አንዳንድ ክፉ የሆኑ ሐሳቦች በውስጣችን መታየት ሲጀምሩ፤ አደገኛነታቸውን አውቀን ጊዜ ሳንወስድ ወዲያው ልናስወግዳቸው ይገባል። ራስን መግዛት በዕድገት ሂደት ውስጥ የሚገኝ ስለሆነ፤ በሁሉም አቅጣጫ ራሳችንን ሙሉ በሙሉ መቆጣጠር እንችላለን ማለት አይደለም። የሁላችንም ድካም፤ እንዲሁም መንፈሳዊ ትግል አንድ ዓይነት አይደለም። ለምሳሌ፤ አንዱ የሥጋ ፍትወት ችግር ባይኖርበት፤ ያ ሰው ምንም ዓይነት ሌላ ችግር የለበትም ማለት አይደለም። ችግሩ መንፈሳዊ ኩራት ሊሆን ይችላል። ሌላው ደግሞ ቅድስና የሌለው ሐሳብ ወደ አዕምሮው አይመጣም ይሆናል፤ በሌላ በኩል ግን ቅሬታና መራራነት በልቡ የሚያጠራቅም ሰው ሊሆን ይችላል። ስለዚህ ሁልጊዜ ስይጣን የሚያጠቃን ደካማ ሆነን በተገኘ ንበት አቅጣጫ ስለሆነ፤ በተለይ ደካማ በሆንበት አቅጣጫ ሁልጊዜ ነቅተን መጠበቅ አለብን።

ራስን ለመግዛት (ለመቆጣጠር) መውሰድ ያለብን የመጀመሪያው እርምጃ፤ ራሳችንን በትክክል መመርመርና ያለንበትን ሁኔታ መመዘን ነው። ራሳችንንም የምንመዝንበት መሣሪያችን የአግዚአብሔር ቃል መሆን አለበት። ጳውሎስ፤ “እግዚአብሔር በሰጣችሁ እምነት መጠን ራሳችሁን በአግዛቡ መዝኑ እንጂ፤ ከሆናችሁት በላይ ራሳችሁን ከፍ አድርጋችሁ እንዳታሰቡ በተሰጠኝ ጸጋ እያንዳንዳችሁን እመክራለሁ” ይላል (ሮሜ 12፥3)። ይሄ ምክር የሚጠቅመን መንፈሳዊ ስጦታችንን ለመመዘን ብቻ ሳይሆን፤ በመንፈሳዊ ሕይወታችን ምን እንደ ጎደለን ለማወቅም ጭምር ነው። ሰሎሞን፤ “ጥንቁቅ አደጋን አይቶ ይሸሽጋል፤ ማስተዋል የጎደለው ግን ወደዚያው ይሄዳል ይጎዳልም” ይላል (ምሳሌ 27፥12)። መንፈሳዊ ጥበብ ራስን ከማወቅ ይጀምራል። ይኸውም ደካማችንና ለአደጋ የተጋለጥንበት ሁኔታችንን ማወቅ ነው። ቃሉንና አንዲሁም ራሳችንን ስናጠና፤ ራሳችንን በትክክል መመዘን እንችላለን።

ራሳችንን ለመግዛት የምናደርገው ውጊያ (ጦርነት) የሚካሄደው በአእምሮችን ውስጥ ነው። ጦርነቱም ከራሳችን ሐሳብና ፍላጎት ጋር ነው። አልፎ አልፎ አንዳንድ አንግዳ ሐሳቦች ወደ አካምሯችን ብቅ ሲሉ፤ “እምቢ!” ማለትን ራሳችንን ማለማመድ አለብን። ከዚህ ሁሉ በላይ “እምቢ” የማለት ጉልበትን አንድናገኝ መጸለይ አለብን። ለመፍቀድም ሆነ ለማድረግ በውስጣችን የሚሠራው አግዚአብሔር ነው። “እምቢ!” ለማለት ጉልበት የምናገኘ

ውም በመታዘዝ እንደሆነ ማወቅ አለብን። ለኃጢአተኛው ፍላጎቶቻችን "እምቢ!" ባልን ቁጥር የበለጠ ጉልበት እያገኘን እንመጣለን። ይሄም ሆኖ ሁልጊዜ እያሸነፍን እንዘልቃለን ማለት አይደለም። አልፎ እልፎ ለፈቃዳችን የምንሸነፍበት ጊዜ ሊኖር እንደሚችል ማወቅ አለብን። መጥፎ ልማድን ለማሸነፍ የምንችለው በመጥፎው ፈንታ ጤናማ የሆነውን ልማድ መተካት ስንችል ነው። ራስን በመግዛት ጸጋ ውስጥ እያደግን ስንመጣ ከታሠርንበት የኃጢአት ስንሰለት እየተፈታን እንመጣለን።

13

ማጠቃለያ

“እንግዲህ በመንፈስ ኑሩ እላለሁ፤ የሥጋዎ ምኞት አትፈጽሙም።”
(ጴጥያ 5:16)

የእግዚአብሔርን ባሕር የሚያባዩትን ዘጠኙን “የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ” አንድ በአንድ በመግለጽ በሰፊው ተመልክተናል። ብዙ ትምህርት እንዳገኛች ሁበት እልጠራጠርም። ክርስትና፤ እውነተኛ የሕይወት ለውጥ የሚታይበት ሃይማኖት ነው። ለውጡም የሚጀምረው ከውስጥ እንጂ ከላይ አይደለም። ውስጣችን ሲለወጥ፤ ውጪአችንም ይለወጣል። እውነተኛውም ለውጥ በባሕር እግዚአብሔርን መምሰል ነው። በእሁኑ ጊዜ አንዳንድ ክርስቲያኖች በባሕርያቸው እግዚአብሔርን በመምሰል ፈንታ ያልተለወጡ ዓለማዊያንን የሚመስሉ አሉ። ይህን ዓይነቱ ድካሙት በእኛ ዘመን ብቻ ባይሆን፤ ጥንትም የነበረ ነው። በመጀመሪያው ክፍለ ዘመን፤ ሮም በነበረችበት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የነበሩ

እንዳንድ አማኞች የሚጠበቅባቸውን ዓይነት የሕይወት ለውጥ እንደሌላቸው የተመለከተው ሐዋርያው ጳውሎስ "...በአእምሯችሁ መታደስ ተለወጡ እንጂ ይህን ዓለም አትምሰሱ" (ሮሜ 12፥2) ብሎ ይመክራቸው ነበር። ተመሳሳይ የሆነ ድክመት በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያንም ውስጥ በግልጽ ይታይ ነበር። የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ከውጪ ለትታይ የመንፈስ ቅዱስ እንቅስቃሴ ያላት ትምህርት እንጂ ብዙዎቹ እውነተኛ የሆነ የሕይወት ለውጥ የሚታይባቸው አል ነበሩም። ይህንን ያስተዋለው ጳውሎስ በመጀመሪያው መልዕክቱ ስለነበረባቸው ድካም ሲገልጽ፡

- ➔ "...አሁንም ሲጋውያን ናችሁ-1 እርስ በርሳችሁ ስለምትቀናኑ ስለምትከራከሩ ሥጋውያን መሆናችሁ አይደለም?" (1 ቆሮ. 3፥17)።
- ➔ "በመከከላችሁ አሳፋሪ የዝሙት ሥራ መኖሩ ይወራል፤ እንዲህ ዐይነቱ የዝሙት ሥራ በአረማውያን ዘንድ እንኳ የማይደረግ ነው፤ ይኸውም የእንጀራ እናቱን እንደ ሚስት አድርጎ የሚኖር አለ ተብሏል" (1 ቆሮ. 5፥1)።
- ➔ "ከእናንተ አንድ ክርስቲያን ከሆነው ወንድሙ ጋር ቢጣላ፤ ጉዳዩን የእግዚአብሔር ሰዎች በፍርድ እንዲያዩለት ከማድረግ ፈንታ ለነበረ ወደ አረማውያን የፍርድ ሽንጎ ለመሄድ እንዴት ይደፍራል?" (1ኛ ቆሮ. 6፥7) ይላል።

ከላይ የዘረዘርናቸው በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ይታዩ የነበሩት ድካሞች፤ ዓይነቱና መጠኑ ይለያይ እንጂ በእኛም ዘመን ጎልተው የሚታዩ ናቸው። "ሕይወቴን ለአንተ ሙሉ በሙሉ በጥቂትህ (አባረክህህላሁ)" እንበለው እንጂ ለእርሱ የተሰጠ ሕይወት እንዳለን አኗኗራችን እይመለከርም። ለእግዚአብሔር ሥውር የሆነ ምንም ነገር ስለሌለ፤ እውነተኛውን ማንነታችንን የሚያውቅ ጌታ ለበርዴስ ቤተ ክርስቲያን አማኞች እንደተናገረው፤ እኛንም ዛሬ "ሥራህን አውቃለሁ-1 ሕያው እንደ መሆንህ ስም አለህ ሞተህም" (ራዕ. 3፥2) ይለናል። ስመሆኑ የእኔና የእናንተ ሕይወት ለእግዚአብሔር ሙሉ በሙሉ የተሰጠ ይሆን? ለጌታ የተሰጠ ሕይወት ካለን፤ እውነተኛ የሆነ የሕይወት ለውጥ ይታይብናል። ያለእውነተኛ የሕይወት ለውጥ በመንፈሳዊ ሕይወታችን ለማደግም ሆነ የመንፈስ ፍሬ ለማፍራት እንችልም። በሕይወታችን የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ለማፍራት መጀመሪያ ሥር ነቀል የሆነ ውስጣዊ ለውጥ ያስፈልገናል። እውነተኛ ለውጥን የሚሰጠን እግዚአብሔር ይሁን እንጂ፤ የእኛን ፈቃድና ውሳኔን ይጠይቃል። ጳውሎስ "...በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ

የራሳችሁን መጽን ፈጽሙ-1 ስለ በጎ ፈቃዱ መፈለግንም፤ ማድረግንም በእናንተ የሚሠራ እግዚአብሔር ነውና" ይላል (ፊል. 2፥12-13)።

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሁለት ዓይነት ክርስቲያኖች ይገኛሉ። እንደኛው፤ ክርስቶስን እንደ ግል አዳኛቸው አድርገው የተቀበሉ፤ እግዚአብሔርን ከልባቸው የሚወዱ፤ እጆቻቸውን ዘርግተው "ለእንተ ተስጥቻለሁ" በማለት የሚያመልኩ፤ ባላቸው ችሎታና ጉልበት የሚያገለግሉ፤ ያላቸውን ደስ ብሏቸው የሚሰጡ ናቸው። ይሁን እንጂ፤ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ሥር የሰደዱ እይመስሉም። እውነተኛ የሕይወት ለውጥ እይታይባቸውም። ሌሎች ደግሞ እግዚአብሔርን በፍጹም ልባቸው የማወቅ ፍላጎት ያላቸው፤ በመክራ ውስጥ በሚያልፉበት ጊዜ እንኳን ፈታቸው እንደ ጸሀይ የሚያበራ፤ ሙሉ የሕይወት ለውጥ የሚታይባቸው ናቸው። "ምንም ዓይነት ኃጢአትን የለብንም፤ ፍጹሞች ነን" እይሉም፤ ነስህ ሳይገቡ ኃጢአትን እየሥሩ ግን አይኖሩም። ውስጣቸውና ውጪያቸው እንድ ዓይነት የሆነ፤ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወታቸው ጎልቶ የሚታይባቸው ናቸው። ይሄ በውስጣቸው የሚታየው የመንፈስ ፍሬ ዋና ዓላማው እነርሱ እንዲከብሩበትና እንዲደነቁበት ሳይሆን፤ ክርስቶስን እንዲያከብሩበትና እንዲያስተዋውቁበት ነው።

እንዳንድ ክርስቲያኖች በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ደስተኞች ሲሆኑ፤ ሌሎች ግን ደስታ የሸገባቸው የሚሆኑበት ምክንያት ምን ይሆን? እንዳንዶቹ የባሕር ለውጥ ሲኖራቸው፤ ሌሎች ደግሞ እውነተኛ ለውጥ የማይታይባቸው ለምን ይሆን? እንዳንዶች ክርስትናን የሚኖሩት ደስ ብሏቸው ሳይሆን ግዴታቸውን ለመፈጸም ሲሉ ብቻ የሚኖሩት ሕይወት ይመስላል። እነዚህ በሕይወታቸው ለውጥና እንዲሁም መንፈሳዊ ዕድገት የማይታይባቸውን ሐዋርያው ጳውሎስ "ወንድሞቼ ሆይ! በክርስቶስ ገና ሕጻናት እንደ መሆናችሁ እንደ ሥጋውያን እንጂ እንደ መንፈሳውያን ልናገራችሁ አልቻልሁም። ገና ስላልጠነኩራችሁ ወተት እንጂ ጠንካራ ምግብ አልመገብኻችሁም፤ አሁንም ቢሆን ገና ናችሁ። አሁንም ሥጋውያን ናችሁ-1 በመከከላችሁ ቅናትና ክርክር አለ፤ ታዲያ ሥጋውያን መሆናችሁ አይደለምን? ተግባራችሁስ እንደ ማንኛውም ሰው ተግባር መሆኑ አይደለምን?" (1 ቆሮ. 3፥1-3) ይላቸዋል። እነዚህን ሰዎች ጳውሎስ "ወንድሞቼ ሆይ!" ብሎ ሲጠራቸው፤ ክርስቲያኖች መሆናቸውን እንረዳለን። ባይሆኑ ኖሮ "ወንድሞቼ" ብሎ እይጠራቸውም ነበር።

ለእግዚአብሔር የተሰጠ ሕይወት ሲኖረን፤ በእርሱና ለእግዚአብሔር ሰዎች እውነተኛ የሆነ ፍቅር ይኖረናል። ፍቅር ደግሞ ከውስጥ የሆነ እውነተኛ ለውጥ እንድናመጣ ያደፋፍረናል። መንፈሳዊ ደስታ የሚኖረንም በሙሉ

ልባችን እግዚአብሔርን የመፈለግ ጥማት ሲኖረንና ከማንኛውም ነገር የበለጠ እግዚአብሔርን በሕይወታችን ስናስቀድም ነው። እግዚአብሔር ከእኛ የሚፈልገውን ማንኛቸውንም ነገር ለማድረግ ሂደቱ ወደሚለን ሥፍራ ሁሉ ለመሄድ ፈቃደኞች ስንሆን በባሕርያችን እግዚአብሔርን የመምለል ጥማት ሲኖረን ነው። ይህንን ዓይነቱን ሕይወት መጽሐፍ ቅዱስ “በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ ሕይወት” ይለዋል። በመንፈስ ቅዱስ ለንሞላ ብቻ ነው የመንፈስ ፍሬ በሕይወታችን ሊያድግ የሚችለው። ከእግዚአብሔር ጋር መፈመድን ስንመርጥ ራሳችንን በመንፈስ ቅዱስ ቁጥጥር ውስጥ ስናደርግ ልባችን በደስታ የተሞላ ይሆናል። በእግዚአብሔር ላይ የምንደገፍ ስለምንሆን ለዎችን ለማለ ደስት እንጨነቅም። መንፈስ ቅዱስ ወደ ሕይወታችን የሚያመጣውን ፍቅርን ደስታን አንዴ ከቀመለን በኋላ ከእግዚአብሔር ተለይተን ወደ ኋላ መመለስ እንፈልግም። ለእግዚአብሔር የሚኖረን ፍቅር እይቀዘቅዝም። የበለጠ ወደ እርሱ እየተጠጋን እንመጣለን።

ክርስቲያኖች ሁሉ ጌታን ሲቀበሉ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ የተሰጣቸው ቢሆኑም ሁሉም ለእግዚአብሔር የተሰጠ ሕይወትን አይኖሩም። ሁሉም የተነቃቁት እውነተኛ የሆነ የባሕር ለውጥ ያላቸው አይደሉም። እንዳንዶቹ ሕጻን ክርስቲያኖች ገና ከዓለም መላቀቅ ያቃታቸው ናቸው። መንፈስ ቅዱስ እላቸው በመንፈስ ቅዱስ ግን የተሞሉ አይደሉም። በመንፈስ ቅዱስ መሞላት ስንል የእንድ ጊዜ ልምምድ ብቻ ሳይሆን በየጊዜው በሕይወታችን የምንለማ መደው ነው። በመንፈስ ቅዱስ ካልተሞላን ደግሞ የመንፈስ ፍሬ አይታይብንም። ሥር የለደደ እውነተኛ ለውጥ ከፈለግን ለመንፈስ ቅዱስ ሕይወታችን የተሰጠ መሆን አለበት። ራሳችንን ለመንፈስ ቅዱስ ስናስረክብ በልባችን ውስጥ መካከለኛውን ሥፍራ ስንለጠው በማንኛውም ነገር ላይ እርሱን ስናስቀድም እግዚአብሔር እንድንሆን የሚፈልገውን መሆን እንችላለን፤ ዓላማውም በሕይወታችን ይፈጸማል። እውነተኛ የሆነ የባሕር ለውጥም ይታይብናል። ለእግዚአብሔር መንፈስ ሕይወታችንን ስንለጥ፤ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በውስጣችን እንዲያድግ ስንፈቅድለትና የመንፈስ ቅዱስን ምሪት ስንከተል ለእግዚአብሔር ያለን ፍቅር እያደገና እየጨመረ ይመጣል። ይህንን ስንል ምንም ዓይነት ፍርሃትና ጥርጣሬ አይኖረንም ማለት ሳይሆን እግዚአብሔር ከእኛ ጋር አብሮን የሚራመድ መሆኑን ከምንጊዜውም የበለጠ እየተረዳውና እየተገነዘብንው እንመጣለን ማለት ነው። መንፈስ ቅዱስ በሕይወታችን ሲኖር እግዚአብሔር ለእኛ ያቀደውን ዓላማ ለመፈጸም የሚያለችል ጉልበት ይኖረናል።

በሕይወታችን የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ለምን ያስፈልገናል? የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በአማኝ ሕይወት ውስጥ ያለው ሥፍራ ምንድነው? የእግዚአብሔር ባሕር

በፍሬ ምባሌ የተጠቀሰው ለምን ይሆን? እግዚአብሔር ፈቅዶ ራሱን ለዓለም ሕዝብ የሚያሳይ አምላክ እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። የእግዚአብሔር ፍላጎት ወይም ዓላማ “በፍቅር በደስታ በበላም በትዕግሥት በቸር ነት በበክነት በታማኝነት በገርነትና ራሱን በመግዛት” ፍሬ ውስጥ እውነት ተስፋና ሕይወት ለራባቸውና ለጠማቸው ለዎች ማሳወቅ ነው። “ፍሬ” እግዚአብሔርን ከልብ ለሚፈልጉ ነፍሳት እርሱን የምናስታዋውቅበት መንገድ ነው። በደንብ ያደገ ፍሬ ሳይንን የሚለብ፤ ጥሩ ሽታ ያለው ነው። በመንፈስ ፍሬ የተሞሉ ለዎች ሕይወታቸው እንደሚጣፍጥ ፍሬ ነው። የመንፈስ ፍሬ ለተራበው ዓለም “ይኸውላችሁ ምግብ ይኸውላችሁ ሕይወት ኑ እናንተ ዓለም የበለጸችሁ ተስፋ የቆረጣችሁ! ኑና አምላካችሁን ተገናኙት” በማለት ጥሪ ያደርጋል። ከእግዚአብሔር ጋር የተቀራረበ ግንኙነት ሲኖረን ሌሎችን ወደ እርሱ የመጥራት ጉልበትና ፍላጎት ይኖረናል። የኢየሱስን ትዕግሥት ታማኝነት በክነትና ቸርነትን በአማኞች ሕይወት ሲያዩ፤ ከእምነት ውጪ የሆኑት ሁሉ ወደ እግዚአብሔር ይሳባሉ። የቀረበላቸውን መልዕክት እጃቸውን ዘርግተው ይቀበላሉ። የመንፈስ ፍሬ ወደ እግዚአብሔርና በእርሱ ውስጥ ወደሚገኘው ተስፋ ለዎችን ይሰባል።

እግዚአብሔር ሁላችንንም በራሱ አምባል ይፍጠረን እንጂ በሁሉም ነገር አንድ ዓይነት አድርጎ አልፈጠረንም። የፈጠረንም ለልዩ ዓላማው ነው። ሁላችንንም ለተለየ ዓላማው ሲፈጥረን ለዚያ ለተፈጠርንበት ዓላማ፤ በዓለም ውስጥ ካሉት ለዎች ሁሉ ከእኛ የሚበልጥ ሌላ የተሻለ ሰው እንዳይኖር እድርጎ ነው። ታዲያ ለምን ይሆን ብዙዎች እግዚአብሔርን ለመምለል በመሞከር ፈንታ ሌላውን ለመምለል የሚፈልጉት? ለው ትልቁ ጠላቱ ራሱ ነው። በውስጣችን “እንደ እከሌ ሁን፤ የሚያደርገውን አድርግ በፊውን ሕዝብ ተከትለህ ሂድ” የሚል ድምጽ እንለማለን። ሌላውን ለመሆን ስንሞክር እንደኛ በመሆን ፈንታ ሁለተኛ ለመሆን መምረጣችን እንደሆነ ብዙዎቻችን የተገነዘብነው አይመስለንም። ስለዚህ ዓይነትን ከሌላው ሰው ላይ አንለትን እግዚአብሔርን እንመልከት። ለዎች ከመንገዳችን ያሰወጡናል፤ እግዚአብሔር ግን ሁልጊዜ መሰመራችንን እንዳንለቅ ያደርገናል። እግዚአብሔር እንድንሆን የሚፈልገውን መሆንን ከመረጥን ሌላውን መምለል (መኮረጅ) ትተን እግዚአብሔርን ለመምለል ራሳችንን እናለማምድ።

ዋቢ ጽሁፎች

- Barclay, William. The Letters to the Galatians and Ephesians. Philadelphia: Westminster Press, PA 1976.
- Bridges, Charles. An Exposition of Proverbs, Sovereign Grace Book Club, Evansville, Ind. 1959.
- Bridges, Jerry. The Practice of Godliness, Navapress, Colorado Spring, Colorado, 1983.
- Carney, Mary Lou. Spiritual Harvest, Abingdon Press, Nashville, TN 1987.
- Drescher, John. Spirit Fruit. Heral Press, Scotland, PA 1974.
- Foster Richard & Smith Bryan Smith, Devotional Classics, San Francisco: Harper San Francisco, 1993.
- George, Elizabeth. God's Garden of Grace, Harvest House Publishers, Eugene, Oregon, 1996.
- Griffin & Dienert. (compiled) The Faithful Christian (An anthology of Billy Graham), Grason, Minneapolis, MN, 1994.
- Ireland, David with Louis Thrap. Letters to an unborn Child, New York, Harper & Row, 1974.
- Kenneson, Philip. Life on the Vine, Inter Varsity Press, Downers Grove, Illinois, 1999.
- Law, William. A Serious Call to a Devout and Holy Life, Grand Rapids, Mich., Sovereign Grace Publishers, 1971.
- Mason, John. Imitation is Limitation, Bethany House, Minneapolis, Minnesota, 2004.

- መለስ ወገቱ የሕይወት መስታወት፡ “ክርስትና ያለቅድስና” 2006.
- የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን ማወቅና በአግባቡ መጠቀም
- አሥርቱ ትዕዛዞችና የዘመኑ የሞራል ውድቀት
- የሕይወት መስታወት “ከአርሾ ተጠንቀቁ” 2004, 2005
- Minirth & Meier. Happiness Is a Choice, Grand Rapids: Baker, 1994.
- Morgan, Elsa. Naked Fruit. Fleming H. Revel (a division of Baker Publishing Group, Grand Rapids, MI, 2004.
- Murray, John. Principles of Conduct, Grand Rapids, Mich. 1978.
- Oldham, Dale. Living Close to God, Warner Press, Anderson, Indiana, 1957.
- Ortberg, John. The Life You've Always Wanted, Zondervan, Grand Rapids, MI 1992.
- Riter, Tim. Deep Down, Tyndale House Publishers, Inc. Wheaton, Illinois, 1995.
- Timmerman, John. The Way of Christian Living, William B. Eerdmans Pub. Co. Grand Rapids, MI, 1987.
- Trask & Goodall. The Fruits of the Spirit. Zondervan, Grand Rapids, Michican, 2000.
- Wilkerson, David. “Keep Yourself in the Love of God,” Time Square Church Pulpit Series, World Challenge, Inc. Lindale, TX, 1999.